

APPENDIX

Appendix for the Master thesis
'Identifying work processes in Barnevernvakten with focus on areas for
improvement and innovation potential'

Beate Romslo

TABLE OF CONTENT

Appendix 1	
Feedback from user tests 27.04.2015, 11.05.2015	p.4
Appendix 2	
Summary from Interview with former employee in Barnevernvakten, Bente Lise , 16.04.2015	p.7
Appendix 3	
Summary from Interview with Romerike Barnevernvakt. Kari Elisabeth and Anita 12.02.2015	p.9
Appendix 4	
Summary from Interview with Hildegunn, Follo Barnevernvakt, 03.02.2015	p.17
Appendix 5	
Summary from Interview with Trondheim Barnevernvakt, 13.03.2015	p.25
Appendix 6	
Summary from Interview and observation at Oslo Barnevernvakt	p.30
Appendix 7	
Summary from Interview with Bærum and Asker Barnevernvakt, 03.03.2015	p.44
Appendix 8	
Summary from Interview with BUFETAT, 11.02.2015	p.50
Appendix 9	
Summary from Interview with Tonje, Doctor in Voss ,16.02.2015	p.54
Appendix 10	
Summary from Interview with Preben, Teacher, 16.02.2015	p.55
Appendix 11	
Summary from Interview with Linn, General practitioner 03.03.2015	p.56
Appendix 12	
Summary from Interview with Jonas, 'Landsforeningen for barnevernens barn,' 04.02.2015	p.58
Appendix 13	
Summary from Interview with politiet at Follo (Øystein). 01.03.2015	p.61
Appendix 14	
Statistics Oslo Barnevernvakt	p.65
Appendix 15	
Email-interview with Ingunn Wiig. 30.04.2015	p.72
Appendix 16	
Interview with Patchwork, Kirsty Elderton, E-mail 11.05.2015.	p.73
Appendix 17	
Interview with Simon Clatworthy, Email, 28.05.2015	p.74
Appendix 18	
Insights from workshop, 23.03.2015	p.76
Appendix 19	
Survey	p.83

ABOUT THE APPENDIX

This appendix includes summaries from interviews and conversations, insights from the workshop, statistic, a survey and feedback from the user tests. I chose to attach it as an additional part because some information may be confidential.

A voice recorder was used when interviewing, and the summeries are directly written as told by the interviewees. This is why most of the content is in Norwegian, and is written in an informal way.

Abbreviations used:

BVV= Barnevernvakten

BV= Barnevernet (the Child welfare service)

CWS= Child welfare service

APPENDIX 1

Feedback from user tests 27.04.2015, 11.05.2015

27.04.2015

-Barnevernvaktene ønsker integrering med folkeregisteret. Hva med at når man skriver personnummeret så kommer resten opp automatisk?

-Bostedssituasjon isteden for omsorgssituasjon: delt eller fast bosted, adopsjon, fosterfamilie, institusjon
Ekstra på ny klient bytter til viktig info- får et utropstegn ved siden av barnet om det inneholder viktig info.

-Opprett melding på saker eller klienter må være opprett intern melding.

-Logg er alle saker, men også den lille samtalen med politiet. Av og til bare for å vise at man har gjort noe den dagen. Saker er alt som kan knyttes opp mot en klient/barnekort

-I Familia har de et avviksregister hvis det er noen andre en saksbehandler som er inne. Ville dette kunne være noe?

-Skattedirektoratet har ansvaret for

tillatelse for å se klientdetaljer.

-Når man søker i Familia på folkeregisteret- eller at dette er integrert, så er den en søkefunksjon øverst der man søker om barnet er der. Får bare info fra egen kommune. Evry som drifter.

-I dag er det også barnekort på alle de som er tilstede, dette mener Bente Lise det må bli slutt på.

-Pliktig til å slette logg etter et visst antall år.

-Klientnummer må være med på klientoversikt i liste klient

-Skulle sak blitt hetende hendelse? snakk med andre om dette

-Ja, Barnekort registreres i andre kommuner

-Barnevernet er pliktig til å melde at barnet flytter om en kommune må ta over saken. Men dette er ikke barnevernvaktens oppgave
Husk at de jobber her og nå!
Ikke stoppet opp fra å fylle ut resten om du har krysset av for ikke

registrert barnekort.

-Melder- dropdown for de som tar mest kontakt med deg

-Barnevernvakta bør melde om saken blir tatt videre eller ikke.

-Hovedkategori: grunn til at saken ble skrevet- er ikke bare for statistikk men også hvis vi må lete tilbake

-Har ikke bruk for oversikt over alle vedtak som er fattet i en liste- vedtak kan settes sammen med rapport.

-Henlagte meldinger bør sendes til barnevernet så kan de velge hva de vil gjøre med de. Skriv type rapport.

-De sakene uten grunnlag bør makuleres/slettes: Rutiner for sletting. Råd og veiledning er for eksempel noe man skriver logg om ikke nødvendigvis sak.

11.05.2015

-Stasjonære løsningen må kunne inneholde muligheter for å scanne. Spesielt fylkesnemnda kommer ikke til å sende elektronisk med det

første

-Passordet bør oppdateres hver tredje måned, akkurat som ved DIPS og OPUS som er helseprogrammer.

SKJERM,HJEM:

Telefonlister: må kunne synkes med numrene man har på jobbtelefonen
Plassering: Hvor institusjonene og de private plasseringsalternativene er, hvilket nummer man skal ringe for barn under 12 og over 12. Litt om disse bostedene. Se på kart. I fremtiden så kunne man fått inn lista til BUFETAT oppdatert, men dette betyr at den hele tiden må oppdateres.

Hovedfane: HJEM-BARN-SAK-LOGG

-SKJERM,BARN: i 'liste barn' må man kunne søke opp navnet sara, og så kunne bestemme FORNAVN i søkekriterier.

-Folkeregisteret: Her ligger også mor og far og deres data.

Laste opp dokumenter: bildet av hjem om det ser helt jævlig ut.

Bilder kan havne i en rettsak senere.

-Nettverskart: Burde kunne sett det

visuelt og i liste om ønskelig.

-SKJERM,SAK: Default beskjed til melder: Vi har sendt saken videre til Barnevernet Oslo Kommune .

-Alle saker er rapporter: skiller mellom Informasjon til barnevern, Tilsyn/-kontrolloppdrag, bekymringsmelding, vedtak. Malen til disse bør være i systemet, og det er denne man fyller ut når saken fylles ut. Bør kunne krysse av et sted at man ønsker tilbakemelding fra barnevernet.

-Hovedkategori: mulighet for å krysse av flere alternativ som f.eks. rus & vold. Vanskelig å velge.

-Hovedtiltak: samtale med mor

-Hvor ble saken utført: pr telefon-uttrykking.

-Melder rolle: må kategoriseres pga. statistikk.

-LOGG: Knytte til sak, men ikke sende med rapporten.

Undersak bør fortsatt være undersak og lages fra logg.

-SØKEKRITERIER: bør her få velge f.eks. familier og alle som er i familie med hverandre. Man ser jo også

dette ut ifra nettverk til barn.

-POST: BVV mottar kanskje fem brev pr. dag av barnevernet. Pluss de de mottar fra andre aktører. Dette er f.eks. post på barn og saker, melding om kontrolloppdrag, vitne i nemda.

-ØKONOMI: Ikke alle barnevernvakter har like god økonomi. Romerike har en del, Follo har mindre. Det er ikke gitt at de har råd til ipader til alle pr. idag, men de kan jo dele to og to.

-STASJONÆR LØSNING: lage maler, se statistikk, scanne inn brev og dokumenter (før alt sendes digitalt).

APPENDIX 2

Summary from Interview with former employee in Barnevernvakten, Bente Lise , 16.04.2015

- Er det folkeregistrert adresse som gjelder når det kommer til hvilket barnevernkontor barnet tilhører, eller er det midlertidig adresse?

Svar: Det er alltid den adressen der barnet befinner seg. Dvs. om barnet har adresse i Kristiansand , og er på besøk i Oslo og noe skjer der barnevernet blir koblet inn, så er det Oslo barnevern som har ansvar for saken. De vil derimot spørre hvor barnet er fra og gi beskjed til Kristiansand.

- Hva betyr alle disse kodene som fins i Vaktdata, og har de noen hensikt for barnevernvakten?

Eksempler er oppfølgningsak = 1, samtale barn= 3

Svar: Nei, for oss kan jeg ikke huske de har noen som helst betydning, nummeret altså. Det kan jeg ikke skjønne.

- Hvor kommer Bvv-nr fra?

Svar: klientnummeret kommer ofte fra årstallet for dette året, og nr. på barn dette året. Kan være litt annerledes for andre kontor. Har vel ikke så veldig mye hensikt uten at man ser hvor mange barn man har

hatt dette året?

- Forskjell på logg og saker? Svar: Saker er alle saker vi er innom, logg er når man ønsker å se et utvalg av disse. Kan kanskje være det samme. Vi brukte logg for overlapping på vakt, men kunne vel egentlig brukt saker også om man kunne sett det utvalg av saker man ønsket. (Bente-Lise virker litt usikker her, så jeg bør spørre noen andre)

- Rutiner: Fyller man først ut barnekort, så skriver sak/logg så rapport? Svar: Ja, eller på det man skal sende videre må man skrive rapport.

- Logg: Snakk om et ønske om en rute som heter "saker til formidling" som kan krysse av. Er dette saker som skal taes videre?

Svar: Tror det.

- Er det behov for å legge inn bilde av klient, eller eventuelt kopi av pass? svar: Tipper Oslo og Asker/Bærum isåfall ville ønsket dette. Bildet hadde de vel fått fra politiet. Driver ikke å tar bilde av barnet selv.

- Ønskelig å printe/sendte logg? svar: jeg kan ikke skjønne behovet her, ikke til annet enn å bruke på morgenmøtet i hvertfall

- Ønskelig å printe ut Barnekortet

for annet formål enn å evt. ta med ut på oppdrag nå som de ikke har mobilt barnevern? Svar: Nei, kan ikke forstå at det skal være et behov for det

- Hvorfor ønsker man portal printer i bilen? Svar: Hvis det handler om omplassering, der vedtaket ikke er frivillig (tvangssak), så må en jurist ELLER leder i Barnevern signere vedtaket. Rutiner i dag: Bestemmes at det må til et tvangsvedtak, barnevernvakten bruker en gitt mal og fyller inn det de har notert seg som skal begrunne tvangsvedtaket. Faxe/møter opp personlig til jourhavende politijurist/ leder barnevern som har ansvar denne natten. Denne må signere vedtaket. HELST skal dette gjøres før man møter opp til institusjon/ beredskapshjem. Dette er fordi institusjoner vil egentlig ikke ta inn barnet før de har et vedtak i handa. de får nemlig ikke penger for barnet da (institusjoner er jo statlige). Vedtaket må altså innom først en print/faks får å bli signert, så gies det en kopi til institusjonen.

- Taushetsplikt mellom barnevern og barnevernvakt? Svar: Denne er egentlig veldig streng. I barnevernet

skal du ikke vite noe om saken til en annen saksbehandler, men dette har jo sklidd helt ut. Og mellom BVV og BV, slik det er idag så er det noen BVV-kontor som ønsker å få tilbakemelding fra BV hva som har skjedd videre med saken. Det er jo barnevernet som først og fremst eier saken. Men dette er vel egentlig ikke lov, selv om flere gjør det. Noe annet dreier seg om arkivering: Flere barnevernvakter arkiverer saker, og dette er jo ikke forsvarlig når det ligger kjempegamle saker og hoper seg opp!

- Hvordan registrere dere en anonym bruker? Svar: Vi skriver NN isteden for navn

Hun nevnte også at Visma har kjøpt opp en juridisk avdeling som kan hjelpe til i veiledning av saker. Disse heter smart skill: <http://www.visma.no/smartskill/> . Disse bør jeg snakke med om taushetsbelagte dokumenter og informasjon.

APPENDIX 3

Summary from Interview with Romerike Barnevernvakt. Kari Elisabeth and Anita
12.02.2015

Vi er barnevernsvakt for 270 000 innbyggere, 13 kommuner. 2 politistasjoner, her og Gardemoen. Og 9 lensmannskontorer. Noen er veldig store enheter-noe så store som politikammer.

Alle kommunene har barnevernkontor.

Hurdal og Gjerdal, 2700 og 6000 mennesker, er de minste kommunene. Resten er større. Vi har 7,5 hjemmel, 15 ansatte. 7 til en hver tid på vikariat blir omtrent en hel stilling. Så omtrent 8,5 i hjemmel (fast ansette).

Vi har egen bil med barnesete. Fra den ene enden til den andre enden er det 1.5 time. Så store avstander i forhold til noen andre, men liten i forhold til eksempel Tromsø.

Men vi driver mest på rundt her.

Vi har 3 på vakter hver kveld.

Hverdager: 16-01

Fredag 14-03

Lørdag 10-03

Søndag 10-01

Vi er også tre på dagtid. Mest administrasjon på denne tiden. Men alle som jobber her går vakter. Jeg som leder går 25 % vakt. Mye

av det jeg driver med er drift, personal og samarbeid utad. Vi er jo egenfinansiert ved at Lørenskog er vertskapskommune, og selger tjenester til de andre. Noen andre kommuner har eierskapsprinsipp, og noen er interkommunale. Vi drives av vertskapsprinsippet under kommuneloven 28A. Vi er styrt ved et samarbeidsforum: daglig drift, og kontaktutvalg: Ordførere, og andre valgte helt øverst i kommunen.

Vi hadde 3083 henvendelser fordelt på 981 barn i fjor. 33 ble plassert, 13 ble privat plassert resten i offentlige institusjoner.

Vi har veldig forskjellig arbeidstider. På dagtid så jobber vi med formidling av saker og administrasjon. Vi sender ut rapporter, og ringer ut. Noen ganger ringer barnevernet oss om saker vi skal være obs på.

Vi utvidet virksomheten vår mye i april i år. Da ble Skedsmo en del av oss. Vi har hatt to veldig store utvidelser de siste årene (2013). Først ved at vi også har åpent i helger og høytid. Da så vi også at

saksmengden økte med 32 % når åpningstiden økte med 31%. Fikk mer penger før dette for å utvide. Vi har flere familiehenvendelser, altså familier som henvender seg pga. av barn eller seg selv. Hvor var disse sakene før? Det er en sammenheng mellom helse og sosialtjenesten knyttet mot tilgjengelighet, så ser man at Jo mer tilgjengelighet jo mer brukere.

Er det noen å snakke med så benytter man seg av det.

Før, da vi bare hadde bakvakter var det færre vakter. Da ringte folk til en telefonsvarer og ble bedt om å ringe et annet nummer, og flere ønsket ikke dette.

Siden vi er tre på jobb så er en inne og betjener vakta mens de andre er ute. Ved å øke ressursene på dagtid så er vi bedre på kommunikasjonen med barnevernet. Vi sender ut rapporter før klokken 14 dagen etterpå. Haster det mer så scanner vi inn og sender på mail. Og vi som jobber på dagtid treffer de på som kommer på jobb fire, for jeg jobber til halv fem.

På dagtid: Hvis vi har hatt et tvangsvedtak så fakser vi selv til fylkesnemnda. Barnevernet får beskjed.

Vi ringer ofte når det er saker som trenger umiddelbar oppfølging, eller for å få beskjed.

En sak fra i natt: mor ringer og sier hun har blitt slått av dattera. Hun er litt ...hektisk. Det har vært krangel om innetid osv. Mor ville at en politimann skulle komme å markere. Og det var ikke godt nok at vi kom. Men vi hadde en melding fra tidligere tid i Vaktdata på denne familien der dattera har slått mor før.

Vaktdata har gått ut på data for en del år siden. Men vi her har faktisk et kjærlighetsforhold til Vaktdata. Jeg vet alt om at det har en vanskelig driftsplattform, men dette har de løst i Lørenskog for oss. Lørenskog kjøpte inn en gammel orakelserver der Vaktdata fungerer. For Vaktdata fungerte ikke på de nye serverne. Der ble det mye heng, vi datt ut, og ting kollapset før.

Vaktdatas store fordel er det at vi kan gå inn i rapporter igjen. Det er bare noen få ting vi kan gjøre der, og enkelt å lære bort. Her er jo jeg og Hildegunn (Follo) svært uenig. Den har det vi trenger, journalføringsprogram, generer passe mengde med statistikk, og lager rapporter. Vi trenger ikke det Familia har med å lage regnskap for hvert barn og importere brev osv. Siden vi har folk som er her på vakt en gang i mnd. så trenger vi noe som er enkelt. Selvfølgelig skulle jeg ønske at det gikk av å tweeke litt på tall osv. i excel, men det tryggeste er jo at man ikke kan det. Vaktdata har tvingefunksjoner, og det er bra. Men i forhold til rapporter så ønsker vi å rette på de i ettertid. Vi har stor fokus på at disse skal være gode. Derfor er vi alltid to som jobber med de, og vi jobber med hvordan vi ordlegger oss. Vi får ofte skryt av våre rapporter fra barnevernet. Det er også bare de som har vært i saken, som skriver rapporten.

Visma må lage en plattform som snakker med servere som fungerer i dag. Og den må være enkel å lære, å ha få funksjoner. Og enkelt å kjøre

statistikk på denne.

Vi trenger ikke så mye data, vi gjør jo oss ferdige med saker der og da.

Det beste med Vaktdata er at man ikke låser journal. Vi går igjennom hver eneste rapport språklig fordi disse dokumentene kan potensielt havne i høyesterett. Mange skriver jo rapportene etter fem saker midt på natten, og da trenger man å bearbeide sakene i ettertid. Når vi sender rapporten så skriver vi den ut, stempler den, og lagrer den hos oss. Og dette er originaldokumentet som skal holde i retten. Vi har jo stadig saker fra fylkesnemnda som er anket. Noen kan vel få låse data om ikke andre vil det? For meg så er det viktig at løsningen kommer som en nettbrett løsning. Dagens system, det er til å grine av intuitivtmessig!

Når vi jobber på kvelden så starter vi med en innevakt. Og etter to har vært ute, så bytter man, og da kan en skrive rapporten mens de andre to går ut. Men det varierer jo, kanskje en føler seg dårlig. I utgangspunktet så har vi krysset av hvem som skal være inne og

hvem som skal ut. Men om en er syk, så kan den være inne isteden selvfølgelig. Vi er jo et team. Vi kaller kontrolloppdrag for oppdrag. Jeg synes det er optimalt at vi har mellom seks og ti oppdrag å håndtere på en vakt. Det akutte vil bli prioritert først. Ofte har det kommet inn akutte ting på dagen. For eksempel kan barn og foreldre ha vært på avhør på dagtid hver for seg, og barnevernet er urolig på hvordan dette vil gå på kvelden. da kan vi ta et oppdrag for de, men dette kaller vi da akutttoppdrag.

Vi ønsker å utvikle oss på det med tilsyn/oppdrag. Vi er jo akuttarbeidere inni oss. Så vi er gode på det. Men når det gjelder oppdrag er det ikke like... spennende. Så der har vi mye vi kan utvikle oss på. Det kan bli mye vane. Så vi prøver nå å lage regler. Bestemme roller, hvor vi skal stå, trene på hvordan å snakke med barn uten at foreldrene er til stede.

Om det er en akuttsak fra barneverntjenesten så får vi litt info fra de. Er det fra private meldere så gjør vi research på barnet. Vi har

jo noen rutiner, ganske stramme rutiner. Noen oppdrag så skjønner man at man må kjøre langt, og da er det en regel her at vi må putte i oss litt mat. Folk tar dårlige avgjørelser på lavt blodsukker.

Ta med utstyr:

Vi har mobilt utstyr, vi har Vaktdata som går på Ice nettverket som vi kan ha i bilen eller hvor vi vil jobbe. Si ifra til politiet.

Veldig ofte så kan vi for eksempel sitte på Gardemoen politistasjon i tre timer, og da får vi gjort masse arbeid. I helgene er vi bare to stykker på jobb, og da er det bra å ha med akuttvesken med nettbrett med folkeregister og mini pc med Vaktdata . Vi passer jo selvfølgelig på at ingen ser på arbeidet vi gjør, så det er helt sikkert. Sitter ofte i bil. Men de fleste liker kanskje ikke å skrive i bilen i fart. Jeg tåler ikke det. Det meste av skrivinga forgår inne, men det å sjekke saker, det er bra å gjøre ute.

Vi har ikke samband, men voldsalarm med GPS og mobil. Vi hadde samband før, politiet ønsker ikke lengere at andre blander seg

inn der.

Nå ligger vi som en spesialnummer når vi ringer til politiet. Så vi får alltid svar. Vi har velutviklet samarbeid med politiet, vi er delfinansiert med politiet og har samarbeidsseminar en gang i året med de. Der diskuterer vi temaer, og vi skal justere på tiltakskortet i politiet (det politiet slår opp i når de får inn en sak så de vet hvordan de skal forholde seg).

Vi er alltid inne på operasjonssentralen før vi skal ut. Det er travelt der, men vi har en person som vi forholder oss til som passer på oss når vi er ute. Etter at vi har vært ute en halv time så ringer denne personen og hører om alt er ok. Operasjonssentralen styrer alle patruljene, de er bindeleddet som generer vårt arbeid. Vi forholder oss også til krimvakta og seksuelt overgrepsteamet, og juristene som skriver under på vedtak. Politiet gir oss både oppdrag og passer på vår sikkerhet.

Våre rutiner fungerer såpass godt. Hvor barnet skal sitte i bilen for eksempel.

Om stress i jobben : hvis vi ikke hadde blitt noe stresset av det som skjer, så tror jeg vi hadde gjort en dårlig jobb. Folk må kjenne på at dette er alvorlige saker. Vi trenger at folk greier å regulere seg sånn passe. Vi må ansatte folk som kan leve med litt trøkk over tid. Vi har jo hatt ansatte her som ikke har følt at dette passer de som personer. De som blir over tid , de håndterer denne balansen. Vi må ha en bevissthet i arbeidsstokken at det er en sammenheng med det som skjer personlig som skilsmisse og dødsfall, og det som skjer på jobben. Dette er vi veldig ærlige på. Vi må ha opplæring i stressmestring, gode rutiner, og folk må være sikre på at de er trygge når de er ute. Vi har ikke selvforsvar, men kurs med Andreas Braaten som har kurs i å sørge for forebygging. Få følelsesnivået ned der ute.

Det er en myte at det er røft å jobbe i BVV. Dette er så akutt. Vi kan legge det bort etterpå. Det er ikke noen nyutdannede her. De som jobber her er voksne, har videreutdanning av forskjellige

slag, og lang fartstid. Og de er på plass i livet sitt selv i hovedsak. Vi får mengdetrening. Alle situasjoner er forskjellig, men det er aldri første gang vi står foran døra til noen og lurer på hva som skjer inne i huset. Vi har også veldig gode rutiner med politiet. Dette er en håndterbar arbeidsplass. Vi har gode rutiner på å snakke om ting. det er fint vi kan kjøre litt langt, så vi kan snakke litt imellom oss. Turnusen er lagt opp slik at alle kan snakke med alle, for vi jobber med forskjellige hver gang. Internseminaret vi har til våren skal handle mye om hvordan vi jobber med stress osv.

Vi jobbet mye for en videreutdanning for å bli barnevernvakt. Dette er viktig. Den er startet nå opp i Agder. Men synes ikke barnevernvakta skal inn i grunnutdanning, for det er for liten andel som jobber her. Denne videreutdanning går mye på å håndtere traumer.

Vi har med en liten gul blokk ut på oppdrag, men det er sjelden vi sitter og skriver på kontrolloppdrag. Må derimot ha den med på

akuttoppdrag for her mangler vi fødselsnummer osv.

Men vi har mengdetrening i å huske.

Derfor skriver vi begge rapportene, så den ene kan skrive sin versjon av saken og den andre sin versjon. Begge oppfattelsene må med.

Prioriteringer på vakt: Når vi er der at vi plasserer en unge, så har denne saken prioritert seg selv. Om ikke barnet kan være til bestemor og sånn. For noen ganger oppstår det konkurrerende like akutte saker. Da bruker vi denne tommelfingerregelen: Alvorlig foran mindre alvorlig, små barn foran store barn. Så er det sånn at vi får hjelp av politi og helsevesen når det kniper som mest. For en tid tilbake siden så var det en akuttsak med en baby, og samtidig en like akuttsak med et annet barn. Da kjørte vi babyen på legevakten så den kunne være der, mens vi dro ut til det andre barnet. Da hadde vi også en avtale med den institusjonen som det andre barnet skulle på , at de måtte overta barnet fort så vi kunne dra tilbake til babyen. Denne babyen var jo funnet , og vi kjente

ikke til foreldrene.

Vi ringer de institusjonene som har akuttvakt når vi trenger plass. Men det har ennå ikke skjedd i 2014. Av og til får vi jo plass, men det er langt unna. I Trysil for eksempel. Men tror det har vært en sak om å rydde litt i det, for det er bedre nå. Det er jo problematisk om vi må dra til Halden, det er jo langt.

Men her er det ca. bare to i mnd. i snitt som passerer i hjem og ikke til familie og venner.

Vi får ofte vite hva som har skjedd med barnet i ettertid, etter vi har hatt saken. Vi får jo noen tilbakemeldingsskjemaer. Men om vi ikke vet, så kan vi jo spørre. Men det er ikke alle som har behov for det. Selv om det er noen saker man aldri blir kvitt selvfølgelig. Noen som har gjort et sterkt inntrykk. Det tror jeg er en yrkesskade som flere får i slike yrker, men det er håndterbart. Vi er juridisk sett en underinstans i barnevernet, men også en selvstendig juridisk enhet. Så siden vi er en underinstans, så kan vi jo

spørre. Men da er det vi som er ledere/nestledere som ofte spør for de andre.

Men jobber man her må man tåle å ikke alltid vite hva som skjer. Mengdetrening gjør at folk ikke blir så opptatt av detaljer i ettertid. Det er noe av det som ligger i det å være profesjonell. Men man må være involvert i de timene man er involvert.

Hva kunne gjort jobben lettere? Noe som kunne gjort jobben lettere hadde vært å fått institusjoner nærmere.

Vi er jo veldig selvstendige, og har høyt nok budsjett til å få til mye av det vi vil. Om jeg derimot hadde vært konge i denne bransjen så ville jeg jo hatt mer nærmiljøtilgang. Og skulle ønske at man hadde hatt plasser i psykiatrien. Der er det plasser, men er høye kriterier for å komme inn.

Denne er lagt høyt for den lovlige side. Vi har jo ikke myndighet til å legge inn noen, det er jo legene. Hvis vi er til stede kan det ofte bli lagt på oss. Legen må forholde seg til det som er realiteten. Vi møter ikke opp på legevakten om det bare

er en psykisk sak. Selv om et barn ikke får plass i psykiatrien for det er "for friskt" så er det ikke gitt at det skal få plass hos oss. Det går jo mer på foreldrenes omsorg/oppdragelse om det skal være til oss. Men man må ha litt is i magen. om legen mener at barnet ikke vil ta sitt eget liv, da må vi stole på legen. Det er ikke vårt ansvar eller myndighet å forandre et sånt svar. Men av og til er det nok for foreldre til dette barnet å vite at de kan ringe oss for å lufte problemer.

Bakvakt er noe ikke vi ønsker. Jeg kommer ikke til å fortsette som sjef om det blir bakvakter her. Bakvakter bremser vekst, for tjenesten oppfattes som mer tilgjengelig enn den egentlig er. Og kommunene bør betale for slike tjenester på en god måte. Her er det ikke beredskap fra 01-08. Det oppstår forholdsvis få saker på dette tidspunktet. De som har det vanskelig sover også. Og er det noe, så tar vi de klokken 10 neste dag. Men jeg tenker på et eller annet tidspunkt så blir vi heldøgns bemannet. Romerriket vokser såpass mye.

Vi ønsker flere stillinger fra 80% til 100% og da må man ikke holde på med bakvakter.

Om nasjonale retningslinjer: Man jobber nok på den samme måten ut å oppdrag i barnevernvakten. Og vi ønsker ikke nasjonale retningslinjer. Men det er behov for at hele Norge får barnevernvakt. Og det er en fordel at disse ser forskjellige ut, for Norge er ikke likt geografisk eller befolkningsmessig. En retningslinje vil jo si noe som bør følges med et visst avvik. Vi har nok retningslinjer i Norge. Men det som vi bør ha, er at beredskapen bør nedfelles tidligere i lov. Det er ikke nok å ha alarmtelefoner. Man må ha beredskap i form av mennesker. Og så bør vi fortsette å ha et nært forhold til politiet.

Jeg tror vi snakker såpass mye sammen at vi ikke er så forskjellige altså.

I forhold til rapportskriving og forskjell mellom barnevernvakter: Noen, slik som Trondheim, lager fellesrapporter for alle sakene på en vakt. Vi lager en rapport per oppdrag.

APPENDIX 4

Summary from Interview with Hildegunn, Follo Barnevernvakt, 03.02.2015

Vi har 7 kommuner som vi server, alle de kommunene har jo hver sin barnevern. Jeg jobber som leder for BVV i Follo. Mye administrasjon, og går noen vakter. Vi tar telefoner på vakt, henvendelser fra barn, barneverntjeneste, kontrollbesøk (fra barnevernet). Kontrollbesøk er når det er avdekket vold på dagen - vi kan sjekke på kvelden. Politigir flest henvendelser vi må følge opp, og også noe fra legevakt, og vektere på ski storsenter, men disse går jo til politiet først. Og institusjoner pga. savnet barn.

Vi går på vakt fra klokken 3 hver dag og har åpent til åtte neste morgen. Her i Follo er kommunen veldig heldig for vi dekker hele døgnet. Vi har enten bakvakt eller åpen vakt her på huset. Bakvakten for oss er at vi har vakttelefon hele døgnet. Bakvakt, da er vi hjemme.

I går begynte dagen min ved at jeg gikk gjennom rapporter fra helgen (mandag), da leser jeg gjennom de og gjør rettelser. Hvis det er spørsmål ringer jeg de som har skrevet rapportene. Hvis det er av alvorlig karakter

ringer jeg barnevernet. I går tok jeg to telefoner. Da ringer jeg for å formidle innholdet i rapporten. Mener det er viktig at barnevernet får informasjon så fort som mulig, for dette er av alvorlig karakter.

Vi er i kontinuerlig dialog med politiet, er vi ute på et oppdrag så sier vi fra til politiet før, under og etter oppdrag. Vi bruker politiets nødnett.

Det er alltid gjennomgang av rapporter fra dagen før når du kommer på jobb, og går gjennom saker vi har med kontroll oppdrag. Syns jeg ikke dette er noe vits med kontroll oppdrag så ringer jeg saksbehandler. Jeg har også en del møter. I går møtte igjen en IT-konsulent for å endre maler så de er enklest mulig når vi sender meldinger herfra. Så vil at den ene malen skal være informasjon og den andre bekymring. Trenger ikke så masse lovtekst på disse malene.

Hadde vaktmøte i går. Vi fikk også besøk av ei som skal lage film om barn som ikke har det bra. Hun jobber i et filmselskap og skal lage dokumentar. Hun skal lage film av at

vi svarer telefoner. Hun har laget "til ungdommen" på NRK. I forrige uke var det ei jente på to år som døde pga. omsorgssvikt, hun skal ta for seg 5 ulike ting, og det ene er barn som dør.

Jeg snakket med henne klokken 15, hadde vaktmøte fra 15.30 og i en time. Vi har disse hver tredje uke.

På vaktmøtene tar folk opp saker som kan være vanskelige og andre ting. Vi har saksveiledning, skulle egentlig hatt det for to uker siden for vi hadde behov for det, men vi har saksbehandling en gang i blant. Hvis noen har vært ute i tunge saker kan vi drøfte de.

Vi jobber i snitt med 3.5 saker per dag. For noen år siden hadde vi kun bakvakt. Slik som en del barnevernsvakter er noen steder. Så har vi endret gradvis. For 7-8 år siden ble barnevernvakten flyttet inn på politikammeret. For to år siden, da jeg begynte å jobbe, fikk vi mer penger og vi fikk beregnet hva vi ønsket å få til innenfor en begrenset sum penger. Vi har fått LITT mer penger som gjør at vi kan utvide åpningstiden en del. Noe

av pengene gikk med til en ledelse i fullstilling. Noe av det beste er at jeg jobber litt med barnevernet i noen timer, så vi kan få truffet barnevernet før de drar hjem. Jeg vet ikke om det er slikt i andre kommuner også. Barnevernvakten er veldig ulikt styrt i de forskjellige kommunene. Det er ikke noe krav til hvordan vi skal styre barnevernvakt. Det er krav til at de skal få tak i noen. Noen av kommunene synes bakvakt er uansvarlig for ansatte. Og det kan jeg være enig i. Hvis vi går hjem, og noe skjer klokken 2 på natten, hvem ringer man da? Da må man ringe rådmannen. Dette er f.eks. slik i Romerike. Det er ikke noe regel til hvordan barnevernvakten skal være, eks. hvor mange ansatte det bør være osv.

Rapport : her meldte jeg at det må være noen retningslinjer. Jeg jobbet på sykehus i mange år, man har der retningslinjer, men her i barnevernet er barn nærmest rettsløse. Det er veldig få yttre rammer. Men kanskje må det være slik, siden at Norge er så ulikt? I Oslo har de åpne nattevakter på natta, man kan jo

ikke sammenligne seg med Oslo.

Jeg tror kanskje vi jobber ganske likt på de kjernetingene, som når vi får en akutt henvendelse, men det er ingen felles rutiner.

Vi er alltid to på jobb. Vi har aldri kontroll på arbeidsmengden, bortsett fra kontrolloppdragene som vi gjør når vi får tid. Men akuttsakene går på løpende bånd. noen ganger kommer det jo et kræsj, og vi er på en sak og får beskjed om en annen. Vi har på en måte bare to på jobb. Den saken som kommer først blir prioritert, og tilsyn/kontroll kommer i bakerste rekke. Vi bruker ikke ordet henlegge, vi får ikke meldinger om saker vi ikke gjør noe med. En stor del av jobben er å gi råd i kriser over telefon, slik at de kan håndtere det hjemme inntil de skal på eksempel et familievernkontor. Vi snakker med alle og finner ut om vi bør dra ut.

Vi har to telefoner , så hvis den ene er opptatt så går den over til den andre.

Jeg slår ofte opp i eldre saker om jeg jobber med en sak. Men om vi har bakvakt så har vi ikke tilgang til systemet der denne informasjonen ligger. Vaktdata: Veldig dårlig system, laget av Visma. Det er på en måte en sånn dinosaur. Er det mulig å lage noe så lite intuitivt! Det ligner på Rusdata, hvis du har sett dette. Poenget er at vi har sagt lenge at dette ikke funker, nå skal de gjøre noe. Vi hadde en workshop med de i desember, og det var egentlig ganske alright.

Problemet er at det ikke er juridisk holdbart. I forhold til journalforskriften så skal man journalføre noe der og da og det skal låses på tid og i det formatet det er i. Men dette systemet har en slags scroll så det er enkelt å forandre data uten å vite om det. Man ser aldri hvem som gjør ting, og det kan endres på uten noe form for sporing. Dato, problematikken, hvilke tiltak og hvem som har skrevet rapporten kan altså endres på uten at vi vet det. Men det kommer nå et skybasert system, så da kan vi logge oss på hjemmefra.

Hvordan er sikkerheten rundt det å gjøre denne jobben utenfor kontoret? Visma har tatt det opp med datatilsynet, og mener de har fått grønt lys. Da skal det også være mulig å få tilgang til barnevernets data. Nå er det bare Oslo som har lesetilgang på vedtak, og vi har ingen tilgang på våre 7 kommuner. Vi må altså ringe, og det gjør vi jo. Vi har ikke tilgang på politiet sine data om en familie, men vi får vite det nødvendige før vi drar ut på et oppdrag.

Vi loggfører i små bøker (gule). Det varierer veldig når vi får loggført dette. Det er veldig forskjellig, for noen ganger er det mange saker på en kveld, og andre ganger ingen. Vi har jobbet mye med journalføringen, for man vet aldri hvilke data som er viktige, vi snakket senest om det på vaktmøte i går. Kanskje glemmer man også telefoner som ikke virker så viktig der og da. Kanskje skal et kontrolloppdrag/tilsyn avsluttes og vi får telefon om det klokken fem over tre, og kvart over tre må vi rykke ut og glemmer og loggføre den første telefonen.

Plutselig tropper vi da opp på kontrolloppdraget dagen etter. Jeg tror en skybasert løsning kan være veldig greit for å loggføre underveis.

De gule blokkene er bra å ha på bakvakt. Det må være enkelt, noe vi kan ta opp i ørska. Tar det med på kontoret, loggfører og makulerer papirene.

Her har vi valgt å ha lange vakter, kveldsvakt jobber fra 15-08. Vi har jo lagt på bakvakter på ukedagene de siste årene, de andre BVV har gått bort fra det. Vi har veldig tilgjengelig. Vi har få som slutter. Makkerne på en vakt jobber bra, de lærer av hverandre, fagutveksling, debriefing underveis, støtter seg på hverandre. Og de kan kontakte meg, jeg er alltid på telefon. Jeg har ikke noe ansvar i kontrakten, men jeg tenker likevel at jeg har det. De kan ringe meg på privaten også.

Vi har en jobbmobil, og en bedriftstelefon. Mobilt bedriftsnett. Vi får jo hevendelser fra legevakt. I natt fikk vi en slik hendelse der

vi måtte rykke ut. Vi får kanskje akutte meldinger fra rektor eller SFO. Vi sender bare rapporter til barneverntjenestene, de tar saken videre. Det jobber vi litt med, å få notert absolutt alle henvendelser, noe som informasjon og annet som bekymringsmeldinger. Vi har flere erfaringer med at vi ikke har sendt ut en informasjonsmelding for vi mente det ikke var fare, og så sier det plutselig bare pang! F.eks. stjeling: Noen ganger ser vi ungdom som stjeler som gjør det bare denne gangen, mens andre ganger må vi plassere barn. Noen ganger er det et barn som blir hentet og foreldre reagerer på underlige måter. Dette er viktig informasjon. Vektere som har reagert på disse foreldrene er viktig å få med i rapporten.

Saker der familien flytter: Mye usikkerhet rundt informasjon, det kan det være.

De eksterne konsulentene barnevernet leier inn for å drive undersøkelser synes jeg er flinke. Det kan jo nesten bare være positivt. Vi har blitt kjent med noen av de.

Verken verre eller bedre, synes det fungerer fint. Kanskje de er ennå litt mer spørrende?

Alle som jobber i BVV har jobbet i barnevernstjenesten før. Jeg ble BVV-leder fordi jeg var så lei av omorganiseringen i helsevesenet. Jeg tenkte litt sånn akutt ja...det kan være spennende. Jeg bor jo her rundt Ski.

Det som er spennende med denne jobber er at man går inn sånn! og så er man ferdig. Det er ingen lang prosess.

Er dere noen gang redd når dere drar på oppdrag? Ja. Vi må jo tenke sikkerhet. Vi hadde sikkerhetskurs nå nettopp. Fokus på frigjøringsteknikker, plassere seg i rommet, opptre samlet, sambandet (politiradio), masse forskjellig.

På oppdrag har jeg med samband, jobbtelefon og gul blokk. Gule lapper hadde ikke funket. Ringperm funker bra!

Hva gjør du når du har ledig tid som leder? reiseregninger, noe jeg

har lagt ut fra november! Vi har bil, leaset en bil , fyller bensin, vasker.

En ansatt er her fra 15-17 alene, mens den andre har bakvakt fra 15-17. Begge er her fra 17-23. Den som begynte med bakvakt er her til 00. Og så har vi bakvakt frem til 08.00 . Vår hovedfunksjon er å være i beredskap. Jeg tenker at det er viktig også å drive med fagutvikling for seg selv, men vi blir jo litt trøtte..

Helg: Fredag klokken 15-mandag klokken 08.00 deles på to personer. Tilstedevakt fra 15-23 på fredag: prøver å ta kontrolloppdrag da. Resten av helgen er det bare bakvakt. Og da vetu, hvis man får en henvendelse klokken 02.00 natt til lørdag, og må omplassere et barn så kan det være at det ikke er plass noe sted, og da må man faktisk helt til Hamar med dette barnet. Og dette kan ta 10 timer...Vi tar med barnet til Hamar, med bistand fra politi om det er ungdom. Hvis man har jobbet da så mange timer, så er det veldig stor arbeidsbelastning. Nå skal vi få ha oppe på lørdager (fra første mars), da tenker jeg at vi må dele helgen. Vi skal ha en

prøveperiode på seks måneder. Da skal vi prøve uten å dele opp helgen.

Er det faglig forsvarlig med bakvakt? Dette er vedtatt i styret, så jeg må bare gjennomføre det. Det som er tanken er at vi får ikke overtid når vi har åpent. Vi liker jo å ha tillegg, for vi setter jo av hele helgen, og jeg tenker at det har vi ærlig fortjent. Tanken er også å få kortere responstid, når vi har bakvakt må vi være her i løpet av 40 min å hente sambandet , mens når man er her så kan vi bare rykke ut. Men vi aner ikke når det skjer mest! Jeg skal nå kartlegge når vi får mest henvendelser.

Omplassere barn: vi ringer et nummer for de som er over 12 år og et for de som er under. Da er det BUFETAT som har en ordning der institusjon som har ansvaret for å finne plass. Men veldig ofte er det fullt. Slik som i natt så var det en ungdom som måtte på institusjon men det var fullt så da måtte vi plassere han i et privat hjem. Han var utagerende.

Sykdom på vakt: jeg tar ansvaret. Skafter en ekstravakt om det er mulig.

For meg er det ikke så mye stress på jobb. Jeg jobber ikke så mye vakter. Men når jeg jobber vakt er det helt annerledes, avgrenset form for stress. Vi gjør oss ferdig med ting ganske kjapt. Men vi får jo mange av de sakene hvor det svikter i kommunen. Vi tenker litt sånn når vi kommer inn på side halv elleve på kvelden når alt har skjært seg helt så sier de jo at de ikke har fått hjelp. men kommunen mener de har fått hjelp. Og effekten er jo at det går på trynet. I høytider er det ikke så mye ekstra pågang, julaften er rolig men de påfølgende dagene kan det være litt. Vi har vakt fra 12.00 på julaften til tredje juledag.

Jeg har veldig få arbeidsoppgaver for å tilfredsstille andre. Jeg gjør de tingene som er viktig for å følge opp personalet, regnskapet som jeg må følge opp, endringer på lønn og stillinger. Personalmeldinger! det er så utrolig kjedelig: når noen slutter, begynner, endrer stillingsprosent, endrer lønn...og når vi endrer

åpningstider. Da må T-trinnene endres på nytt. Turnusene må bli godkjent. Dette er ganske kjedelig. Men jeg jobber mest fra 08-16 med mindre jeg har nattvakt. Jeg er veldig fleksibel.

Jobber litt hjemmefra også. Jeg har veldig mye ansvar for egne arbeidsoppgaver.

Jeg har gulelapper system, eller iphone for å huske på ting.

Vi har et godt arbeidsmiljø, og vi har det litt artig sammen. Folk som jobber her liker godt jobben sin. Men det er viktig å få litt nytt blod inn i bedriften. Det er sunt med nye folk av og til. Vi har en mann i vikariat , ellers er vi bare kvinner. Men politiet representerer litt den tøffe om det trengs.

I natt hadde to damer vært på jobb, så drar de hjem og legger seg. I to tiden får de telefon. Da var den en lege. En familie var inne på legevakt, og barnet som trengte akutt psykisk hjelp fikk ikke plass på en institusjon. Da kom damene på kontoret og sa ifra til operasjonsleder og hentet sambandet og dro ut på oppdraget.

Vi er ikke så fornøyd med kontorene: her tar vi imot telefoner. Men trenger en seng/sovesofa for barn og kanskje et kjøkken. Noen ganger har vi barna ganske lenge uten å ha et bra sted der de kan oppholde seg. Sliter litt med lite plass. i ønsker også en tv for å slappe av litt mens det skjer lite.

Gang på gang blir vi overasket om hvor greit unge barn syns det er å bli tatt bort. De virker litt lettet, sier ikke 'hade' til foreldrene. Men vi prøver alltid å plassere i nettverk. Da har barnevernet kontroll av familien dagen etterpå. Lager et vedtak om det er en frivillig omplassering fra foreldrene. Eller så må vi bare ta barnet.

Vi ser jo ofte det virkelig ille. Når barnevernet sier de kommer på hjemmebesøk om to og en halv uke klokken ti kan familien forberede seg, og alle tror kanskje denne familien har det greit. Men vi kommer når far ringer fordi mor er dritings igjen. Og da får vi se hvor ille situasjonen virkelig er.

Jeg ønsker at barnevernet skulle

hatt mer ressurser, bli verdsatt på en helt annen måte. Nyutdannede for eksempel blir ikke verdsatt nok.

Og det at barn er rettsløse, som betyr at barnevernet kan si til mor at de ønsker å hjelpe, så kan mor bare si nei til hjelpen. Og da får ikke barnet hjelp. Barnevernloven er ikke en rettslov. Man kan skrive en overtakssak, men før denne bestemmes så er det foreldrene som har ansvaret.

Det er trist å se at ting går i arv. Foreldre var rusa, vi møter barna og ser at de er rusa. Det samme med seksuelt misbruk. Vi trenger å få kuttet disse onde sirklene. Man kan bli sint etter en jobb pga. slike hendelser. Vi presser jo en del. Eks. når far har slått mor, da sier vi av og til at nå må du (mor) ta med barnet til krisesenteret.

Det siste året har vi merket at når vi har økt tilgjengeligheten så har vi hatt en sak mer pr. dag. Dette presenteres snart i årsrapporten. 3.3 henvendelser pr. dag.

Vi er jo ikke ute på alt. Avklarer ofte på telefon, noen ganger tar jo dette kort tid også.

APPENDIX 5

Summary from Interview with Trondheim Barnevernvakt, 13.03.2015

Jobber fra 08-15.30 og fra 15.30-11.00 Og så har vi bakvakt for de som går kveld.

Vi har ikke nok henvendelser på natt til å ha aktiv vakt. Om mye skjer kan det være tungt. De fleste bor nære Trondheim.

Vi bruker operasjonssentralen som kommunikasjon. De ringer et nummer som settes over til den som har bakvakt.

Jeg tror ambulanse og lege ringer politi og ikke direkte til oss. Egentlig tar ikke dette så lang tid tror jeg. Operasjonssentralen er flink til å koble oss på med en gang. Vi føler jo at vi får de nesten med en gang. På natta snakker politiet med personen før de setter de over til bakvakt. Klienten er hele tiden på linja eller politiet tar nummeret.

Spørs om vi kan sjekke data på familien, vi ønsker jo muligheten til å sjekke i bil. Det som er naturlig å vite er de jeg har krysset av på lista(hadde med en lite på intervju). I det akutte trenger vi adresse på hvor de oppholder seg, ikke adr. til foreldre. Etnisk tilhørighet trenger vi å vite i forhold til tolk. Kan stå

info om søsken, men er sjelden vi får bruk for det. Vi trenger å vite om familien er inne i systemet, hvilke vurderinger ble da gjort. Noen ganger er bakgrunns-info veldig viktig.

Barnevernet i bydelen har AKOS. Hvis det oppstår noe akutt på dagtid så ringer vi å hører med barnevernet om vi kan bistå. det er hvis de har mye å gjøre, som de ofte har.

Hvor mange telefonsamtaler: varierer, men kanskje 7. Mye er 10-12. Det meste er råd og veiledning pr. telefon. Det funker.

Hvor mange akuttbesøk? 3 er det vi har kapasitet til. Vi prøver å få til kontrolloppdragene før 10 så vi kan dra ut .

Noen ganger inviteres familien her på bygget. Det fungerer greit, for ofte syns de det er bra at vi kommer dit eller de hit til oss.

Familieforhold er viktig å få vite om: spesielt det med hvor mange som oppholder seg i boligen.

Det er samvær ikke etter barnevernloven, men loven om barn og foreldre. Men om tingretten mener familien trenger beskyttet tilsyn, så er det lagt til oss nå. Dette er nytt siden januar. Vi trenger ekstra bemanning for dette, og ikke låse opp de som er på vakt idag.

Vi er barnevernvakt for 13 kommuner, og det vokser hele tiden, så det kommer til å bli mer å gjøre, og lengere å dra. Det lengste vi kjører er i Selbu, Tydal og Meråker, og skal snart ta Rennebu og Surnadalen, og helt ned til Agdenes. Nå er det snakk om også å dekke fosen.

Når vi loggfører trenger vi ikke så mye bakgrunnsinfo, det er mer for rapporter. Jeg tror kanskje ikke jeg kunne ha skrevet rapporter utenfor kontoret, men kanskje noen ville kunne gjort det. Men loggføring, tar gjerne litt tid. Der skriver vi hendelsen som skjedde. Og loggen blir brukt for å lage rapportene senere.

Det blir litt for lite å ha det (en

mobil digital løsning) på telefonen, skulle gjerne hatt det på en pc eller ipad. Vi løper ikke så mye vi da på jobb, men vi er jo ikke med på å finne savnede barn heller. Det varierer litt hvor aktiv vi er på jobb om vi måtte tenkt på å ha med oss lite på jobb.

Vi har et samarbeid med uteseksjonen, de får av og til bilder eller beskriving av hvordan barnet ser ut. De har ofte god peiling på barna og hvilket miljø de tilhører.

Vi begynner å tenke på å få til et savna- team. Ha en litt aktiv rolle i dette.

Vi mener vi ikke skulle vært mer synlig i forhold til uniform og bil. Det er bedre for de vi møter at vi ser normal ut.

Vi prøver å loggføre alt vi trenger før vi drar hjem. Særlig om vi vet vi ikke skal tilbake på en stund. Vi skriver ingen ting hjemme.

Vi rapporter omtrent alt , enten som bekymringsmelding eller informasjonsmelding.

Vi jobber turnus så når vi har fri, da har vi fri. Da vil jeg ikke følge opp i saker. Vi er jo også ferdige med de når vi er ferdig med de. Det som er viktig er at de som kommer på vakt etter oss vet det de skal vite.

Vi ville hatt informasjon om hvor i prosessen barnevernet er. Det har hendt at vi har gått inn i oppdraget der det er høy terskel for at barnet skal flyttes, og så er det flere ganger omvendt. Samme med nettverk. Vi har så lite mulighet til å sjekke ut dette. Også for å roe ned barnet er dette viktig.

Barnet har ofte to saksbehandlere, en hovedsaksbehandler. Kan være mye utskifting. Vi varsler saksbehandleren så tidlig vi kan. Sier til de at nå trenger dere å dra til barnet så tidlig som mulig

Hvis vi skal flytte de til en beredskapsfamilie (en familie som bare er en akuttfamilie) så ønsker vi å vite litt om dem på forhånd. Vi har jo alt for få av disse. Trenger alltid flere. Det er Bufetat som rekrutterer disse. Vi sier vi har et barn som er så og så gammelt og

som trenger dette og dette. Vi har tre institusjoner, Heglia, Kvammen og en til. De blir ofte der det første døgnet.

Vi vet ikke alltid navnet på saksbehandleren, men hender vi spør barnet. Det er viktig å vite allergier, sykdom, vegetarianer osv. Spesielt i forhold til allergier. prøver å få info av foreldrene.

Dagen etter flytting pleier de ikke å dra på skolen. Det har jo hendt vi måtte ha flyttet barn på andre siden av landet siden det ikke har vært plass. Da må vi leie inn ekstra folk. Det er veldig sjelden vi bruker beredskapsfamilier.

Det viktigste for er at vi har en oversiktlig og god logg. Om vi ikke har vært her på en uke, så vil vi ha mulighet til å sjekke loggen når man kommer tilbake.

Vi mangler direkte kobling til folkeregisteret og gule sider. Det oppdaterer seg ikke. Og det er ikke nok plass til å skrive loggen, bare en viss mengde ord.

Så da må vi kopiere i sikker link til Word. De er for dårlig stavekontroll i dette programmet også. Og ingen søskenlink.

Hovedsak med flere undersaker: får inn en akkutt hendelse om familievold som vi løser. Så skal vi senere føre tilsyn. Da blir disse tilsynene undersaker.

Vi kunne gjerne fortsatt med å være på politihuset. Vi merker at saksmengden har gått ned etter vi ble kastet ut. Stiller spørsmålstegn om det dreier seg om at vi er akkurat litt for langt unna. Særlig forebyggende. Nå sender de loggen i posten, og da kommer den for sent, da kan den jo sendes direkte til barnevernet

Vi ønsker at folk skal ringe politi og så settes over til oss. Alarmtelefonen er derimot en lavterskel telefonservice spesielt for barn. Men den blir ikke brukt så mange ganger Men det er jo vanskelig å vite hva som er hva. Det står ikke på telefonen vår. Vet ikke om alle skjønner forskjellen på dette

Vi har et bra samarbeid med politiet. Merker litt mer at det oppstår flere vanskelige situasjoner nå som vi ikke er der lengere. Når vi har ungdom her må vi ha bistand fra politiet her, og det har ikke de ressurser til. Så har vært litt kamp.

Operasjonssentralen og krimvakta vil ha oss inne på bygget. Men ledelsen sier jo at på politihuset skal bare ha politi. Vi tar jo over flere av sakene deres også. Mange saker starter som politisaker men ender opp hos oss.

Barnevernvakta i Trondheim har ellers ikke innsyn i barnevernets data med mindre de er inne i saken og denne er åpnet opp for dem.

De bruker mye tid i bil, og ville gjerne hatt en mobil løsning. Sjekket opp ting på veien frem, og skrevet logg og rapporter på veien tilbake.

Notat fra meg: Det er et godt miljø i barnevernvakta. Barnevernet derimot har alt for mange saker. Det er derfor forebyggende arbeid ikke kan funke like bra. Lederen

til barnevernvakta i Trondheim, Berit, har stor tro på det å prate med barna . Eksempelvis når barna skal reise, så ønsker hun at de skal bestemme hvilket utstyr de skal ha med, hvem de skal si hode til, om de vil ha noen med på reisen, Sitat: "Vi har hatt med foreldre på flyturer vi". De vil at familien skal føle at møtet også var et godt møte, at de fikk en god relasjon til barnevernvakta.

De er med på flere prosjekter: MITT LIV prosjektet, som eies av forandringsfabrikken, Marit Sandre. OG ET PROSJEKT FRA HIST som er ny oppstarta av Berit Koian (Kojan). Og de bruker DSM metoden : Være mer direkte, tydeligere fokus hva de skal spørre om når de snakker med barnet alene.

De opplever også at når de besøker hjem så er foreldre og barn ofte veldig flink til å dele informasjon.

Av ting til barnet har de ofte babyklær og litt bleier og morsmelkerstatning liggende. Men ikke noe mer.

APPENDIX 6

Summary from Interview and observation at Oslo Barnevernvakt

Om kontrollbesøk: Vi har stor fokus på sikkerhet, en dag i året med opplæring. Hvor man posisjonerer seg, hvem som er i leiligheten. Undersøker om vi må ha med politi.

Barneverntjeneste varsler familien på forhånd at BVV kommer, men de vet ikke akkurat når. Vi ringer bare unntaksvis på forhånd før vi ringer på døren. Vi avtaler ikke tid pga. at det utgår jo når det kommer akutte saker og sånne ting. Når vi kommer så presenterer vi oss, selv om vi syns ganske godt. Noen vil jo veldig gjerne at vi ikke skal ha ID-brikken fremme så naboen ser, så pleier ikke å ha de synlig ute. Bilen vår er anonym bortsett fra at vi har et parkeringsskilt vi legger i vinduet om vi ikke finner parkering.

Barnevernet sender oss en bestilling av hva vi skal se etter. Om vi skal snakke med barna eller ikke snakke med barna. Rutinen er at de sender dette oppdraget over fax til kontoret der det står hva de ønsker vi skal se etter, eller så ringer de oss. Og vi sier da til foreldrene hvorfor vi er der "Vi kommer fordi vi er bekymret for at mor ruser seg",

eller at "far ikke er hjemme". Vi setter ikke av noe tid, men kanskje 30 min? Spørs helt på hvilken sak det er.

Det er vel egentlig unntaksvis at vi ikke blir tatt godt imot på disse besøkene.

Det har vel hendt at det kontrollbesøket plutselig blir en akuttsak, men det er svært sjeldent.

Vi får beskjed om saken først, sjekker data på saken, vi har ingen rutine på å spise før vi drar ut. Vi snakker med politiet på sambandet eller ringer før vi drar ut, men vi har ingen spesielle vi forholder oss til der. De fører en logg på operasjonssentralen, så det står i loggen at vi er ute, og når vi melder oss ut av besøket på samband så betyr det at vi er ledige igjen. Vi trenger ikke å forklare de flere ganger hva man gjør eller hva man skal.

Har med jobbtelefon, prøver ikke å ha med private ting som vesker og lignende. Man har ikke behov for private ting når vi er på oppdrag, noen ganger må vi løpe. Skrivesaker og loggbok har vi med både på kontrolloppdrag og akuttsak. Vet jo

aldri hvor vi skal etterpå. Har med bilde og informasjon om barn om vi skal lete etter noen. Har med oppdraget om vi skal ut. Samband. GPS har vi på telefonen.

Når vi får akuttsaker prøver vi å sjekke på data, og om vi må skynde oss svært mye, så kan de to som er igjen her sjekke mens vi drar ut. Vi har jo ingen blålys i bilen, men barnesete, og blå poser til skoene for vi tar ikke av oss på bena. Har også sprit til å vaske hendene i bilen, men glemmer av og til å fylle opp. Vi har også på sikkerhetslås bak i bilen, for barnet sitter på den ene siden, og en av oss sitter bak føreren. Alle her har førerkort.

Vi snakker med foreldre og barn under besøket, vi styrer jo om det blir tid til pakking. Kommer ann på stemningen, om det er veldig mye skrik og hyl og foreldra er aggressive. Da drar vi bare ut med en gang. Jevnt over er det jo ganske rolig, de pakker med seg klær for noen dager, sutteklut, kosedyr, og de får sagt hade til foreldrene. Barneverntjenesten har ansvar for å

ordne med klær osv. til barna så de får det de trengs.

Når vi har fått listen der det står hvor det er plass til barna den kvelden, så gjør vi en vurdering for hvor de skal sove den natta. Selv om institusjoner har forskjellige aldere, så gjør vi det ytterste for å plassere søsken sammen. Er det snakk om 8 søsken, så kanskje ikke akkurat DET går i en familie, men prøver å plassere de sammen så langt det går. Akutt har jo vi ansvar for, så tar jo barnevernet over senere.

Loggføring:

Her er det en kategorisering. Man har en hovedkategori med 12-13 valg, og det er denne man lager statistikk av. For eksempel voldssak, rus-sak osv. Av og til er det jo vanskelig å kategorisere riktig for en sak handler jo kanskje om både rus og vold.

Har også underkategorier med ca. 35 valg.

Vi loggfører alle henvendelser, både telefon og annet. Alt som skal formidles videre til barnevernet skriver vi også rapport om. Det er tre stykker her, Rigmor, Katrine og

Susanna som har ansvaret for å lese over alle rapportene før de sendes ut. Men det er ikke så ofte mine blir rettet på, jeg skriver visst bra, haha.

Når vi skriver rapport på et barn, så faxses denne over til fylkesnemnda om det dreier seg om en akutt omplussing. Vi fakser da denne over selv, og sender også rapporten over til barnevernet i en mappe der alle rapportene er plassert. Det er slik at vi fortsatt sitter fast der at vi tenker at fax er tryggest, og så kommer post. Det er nå bare engang slik.

Det hender vi ikke finner frem til en adresse, men vi kan alltid ringe politiet eller familien (om de vet vi kommer)
Vi finner alltid frem tilslutt.

Når vi har med oss et barn og dette spør om hva so kommer til å skje videre, som det nesten alltid gjør, da svarer vi at det vet vi ikke men at de kommer til å få vite mer om kanskje noen dager. Vi bestemmer jo bare til over natten eller over helgen.
Det er ikke alltid barnet vet hva

barnevernvakten er, eller hva barnevernet er, men dette forklarer vi. Det er jo også flere barn som kontakter oss fordi de trenger hjelp.

Kontorene her synes jeg funker bra. Det eneste er at politivakta er litt langt unna (ned en trapp), for de hender ofte vi må trykke på alarmknappen på kontoret hvis de vi har er vanskelig. Synes heller ikke noe om at det er rekkverket og en etasje ned her ute, hvis de hopper ned og skader seg.

Det som er spesielt med denne barnevernvakten er jo det at vi også bistår i letingen etter forvunnete barn. Da søker vi på face book eller andre arenaer, og samarbeider med uteseksjonen slik at de kan prøve å finne de.

Observasjon- To dager på barnevernvakten:

- Dagvakt er ute på akutt da jeg kommer klokken 15.30 fordi barnevernet ikke hadde kapasitet til å ta denne selv. De skulle ha kommet tilbake nå for en overlapping i vakter med briefing, men denne blir da

forsinket. For øyeblikket er det 4 stykker på jobb, alle sitter å jobber foran 2 skjermer hver.

- Når de tar telefonen hilser de med "barnevernvakten + fornavn"

Spør om personnummer på den det gjelder.

- Telefonen ringer ganske kontinuerlig hele tiden, men jeg får høre senere at det er unormalt stille mens jeg er der.

- 15.48: Telefon fra noen som har prøvd å få tak i barneverntjenesten i Asker og Bærum.

- Det ringer også noen som prøver å finne et savnet barn. Søk på face book.

- Barnevernvaktene ringer hverandre for å snakke om et barn som egentlig hører til et annet distrikt.

- Ei klager over at folkeregisteret har kronglete log-in og passord. Hun har vært bortreist og må logge inn på nytt, men husker ikke passordet sitt.

- Folk virker ikke spesielt stresset på jobb, men de har noe å gjøre hele tiden. Snakker lett om andre ting også, musikk osv.

- Hun som hadde problemer med passord får beskjed om at IT kan

ikke hjelpe henne med dette før i morgen.

- De snakker i telefonen, søker på nett og skriver og loggfører om hverandre. Ei tar en privat telefon til frisøren sin.

- Sier i telefonen av innringeren kan velge å være anonym

- De er flinke til å finne ut om det er en akuttsak eller ikke, sier rett som det er at vi sender det til barnevernet i morgen og de kan ta det videre.

- Er hele tiden en dialog mellom barnevernvaktene i de nære distriktene rundt Oslo virker det som.

- Konflikter mellom intuisjon, barnevernvakt og politi: En gutt har vært voldelig på en institusjon og institusjonen vil ikke ha ham lenger. Asker og Bærum har ansvar for denne gutten, men nekter å gi ham et nytt tilbud. Politiet vil ikke sette han på gata for han er 17 år, så de kjører ham til arresten.

- Klokken 16.00 kommer 2 stykker inn fra akuttfasen. De har med loggbøker og vil gjerne gjøre seg ferdig før de drar hjem. Er ikke nok datamaskiner, alle er jo på jobb.

- Aino er fortsatt på jobb og de

diskuterer sakene. De som var på akuttsaken syns visst den var litt overdrevet. Moren var jo egentlig ikke spesielt syk.

- 16.15: 7 stykker på kontoret.
- 16.15 : Diskuterer saken om den voldelige gutten fra Asker og Bærum. Finner ut at det er ikke deres ansvar for han tilhører jo Asker og Bærum.
- De som nettopp kom fra akuttoppdrag: Hun ene loggfører en sak hun begynte med før hun måtte ut, og hun andre loggfører denne saken.
- De går ofte bort til hverandre om de trenger råd om noe
- 16.44: Gutt ble ikke hentet på skolen med taxi slik han pleier. SFO stenger straks og ringer og lur på hva de skal gjøre med gutten.
- Det virker som om en times overtid er rimelig normalt
- kl. 17.00: 3 stykker i telefonrommet. Lokalet er mye stillere nå
- 2 og 2 spiser mat sammen i løpet av kvelden på stuerommet
- En gutt ringer: han er redd for kjæresten sin som han frykter blir tvangsforlovet i England. Jenta som er 17 år var visst redd for at dette

kunne skje. Barnevernvakta sier de skal sjekke litt. De søker på Vaktdata om jenta og finner ut at hun har vært i kontakt med barnevernet lenge. Hun er redd for kjæresten som har dyttet henne ned en trapp og truet henne, og hun har visst prøvd å slå opp med ham lenge. Samtidig er også familien voldelig, og broren har gjentatte ganger slått henne. Familien har også nektet henne å gå på skolen i lang tid.

- Barnevernvakten finner jentas face book-profil og lur på om de skal sende henne en melding der. De finner ut at på grunn av at de heter "Petter smart" på face book så er det rart å sende henne melding, og diskusjonen om de bør sette opp en egen profil for barnevernsvakta begynner. Det er også et visst sikkerhetsspørsmål i bildet, og om de har en egen profil der barn kan sende private meldinger må noen kunne ta seg av denne til enhver tid. De skal ta opp dette på et møtet senere.

- I rapporter fra barnevern der de ønsker at barnevernvakten skal utføre et kontrollbesøk står det følgende:

Hvilken bydel, dato, saksbehandler,

arkivkode, Adr. til mottaker (eks.

Oslo barnevernvakt her)

Unntatt offentlighet: Offentligloven

(13.1) og forvaltningsloven (13)

Overskrift: Forespørsel om
kontrollbesøk.

Hjemmel for kontrollbesøk: Her
skrives det om man har saker på
barnet eller ikke

Beskrivelse: Kort og konsist: Hva har
skjedd, hva er avtalt,

hva skal barnevernvakten se

etter: hva vil barnevernet at

barnevernvakten skal gjøre

Spesielle forhold å ha kjennskap

til: Eks. at fetteren bor i huset med
familien

Nettverk:

Tidspunkt:

Beskrivelse av boligen:

Underskrevet

- Kjæresten til jenta som blir
tvangsforlovet i England ville være
anonym. Men hvordan tar man opp
dette i rapporten i barnevernet når
det er en sak på ham fra før?

- Barnevernvaktansatt leser et
vedtak fra barnevernet "Jeg
skjønner ingen ting av dette. Dette
er et vedtak om en voldssak, men
det står jo nesten ingen ting om

selve voldssaken!"

- Barnevernansatt sitter med
hodetelefoner på "Det skulle vært
fint å gått rundt og pratet isteden
for å sitte hele tiden"

- Folk ringer inn om
samværsproblemer; De ene
parten bryter typisk avtalen.
Barnevernvakten kan ikke gjøre noe.
Disse blir som regel oppfordret til å
kontakte familievernkontoret.

- Det renner ikke inn telefoner
akkurat, men er alltid en eller to.

- Ei BVV-ansatt kommer ut fra
arkivet: "Hvor har det blitt av den
barten (klistermerket) på arkivet?
Den var så grei for da viste jeg hvor
jeg skulle arkivere"

- Mange som ringer inn snakker
engelsk

- Kontrollbesøk: Jente fortalte om
vold på skolen. Mor har innrømmet
å slå henne så vidt med en tøffel
en gang hun ikke ville skru av tv'n.
Hun var høygravid og trøtt. Skolen
sendte bekymringsmelding, men
i samtaler med foreldrene virker
de samarbeidsvillige, og far nekter
for vold. Kontrollbesøk senere på
kvelden.

- 18.25: Stille på kontoret. Younas
kjøper mat.

- Ikke alltid all informasjon står i Vaktdata: Eks. at en gutt er fra Norge og Venezuela og ikke bare Norge.
- 18.30: Mens Younas er ute tar resten telefonene for ham. Så lenge de får litt info finner de raskt saken.
- 18.35 Spiser Toro mat med Younas.
- 19.00 Er på vei til et kontrollbesøk med Stian og Younas men de får inn en melding av to gutter som er rømt fra Tangen institusjon og er på vei med buss til Oslo. En miljøarbeider er med de på bussen og ber om assistanse. Younas og Sian setter over vakttelefonen til mobilen, tar med jobbtelefon, samband, nøkler og skrivesaker. de er ute av døra på 2 min etter de har snakket med Tangen om at de skal sende en bil å møte de.
- De melder fra til politi før oppdrag og melder seg ut av oppdrag etterpå. Om politiet ikke hører noe underveis, ringer de.
- 20.13 Han ene gutten som de skulle hente har stukket av. katt og mus gjennom Oslo-. De må løpe en del.
- De to jentene har vært på to kontrolloppdrag og er nå tilbake,

Jentene hører på sambandet at Younas snakker med politiet og ber om assistanse til å få guttene hjem.

- Jentene skriver hver sin rapport fra oppdragene og spør hverandre underveis.
- 20.42: Hun ene BVV-ansatte skryter av staveprogrammet de har
- 21.07: Ferdig med å skrive rapport. Printer den og hun andre skal lese over den.
- 21.24: Ingen telefoner, stille på jobb
- 21.37: Gutta kommer tilbake. De møtte visst først bussen med 12åringene. Han ene var drittlei, hadde bodd 2 år på Tangen og hadde hatt en haug av forskjellige saksbehandlere. Han andre bare ville være med på eventyret.
- De fikk tak i begge guttene til slutt, men så stakk han ene av igjen. Men det var nok at politiet bare viste seg, så ble gutten med i bilen. Det var bedre å blande inn politiet enn å måtte tvinge gutten. De skriver rapport om hendelsen.
- 22.15 Overlapping med nattvakt
- 07.45: Går igjennom politiloggen
- Møte på oppholdsrommet: Går igjennom saker fra dagen før, både

logg og rapporter. Snakker om sakene uten å bruke fullt navn. Vet ikke om dette er bevisst. Disse ligger printet i permer eller i mappen som skal sendes til barnevernet. Diskuterer noen av sakene mer enn andre. Hva gjør man for eksempel med gutten som var voldelig mot institusjonen fra dagen før?

- Ønskeliste vaktlista fra ansatte: At sakene fra natten skal ligge inne i programmet.
- 08.00 : Nattevakt drar hjem
- Nå er det tre stykker på jobb+ Aino (sjef)
- Rapportene er detaljerte og beskriver bl.a. hvordan barnet oppførte seg
- De setter en hake på alle sakene de skal jobbe videre med, og ok på de som er " løst".
- Går også gjennom hvem som jobber den dagen og kvelden.
- Går igjennom en sak om et diplomatbarn: denne saken var kinkig pga. juridiske regler. PU ba de om hjelp og UD ba de om å holde seg unna.
- Klokken 09.00: Møtet ferdig.
- Younas sjekker et bilde på face book av en gutt og vil ha

bekreftelse at det er en av de fra en sak han jobber med.

- Folk sitter i telefonen og går igjennom de sakene som skal jobbes mer med.
- Saker loggføres i Vaktdata. Om Vaktdata: her har de også et 'barnekort' som er enkel info om hvert barn
- All logg printes og legges i perm. Flere logg pr. side
- 09.32 : Følger opp en sak om en gutt i telefonen. Spør om blant annet telefonnummer. Bilder av gutten er spredt rundt i Oslo til f.eks. uteseksjonen
- 12. 00 Lunsj
- 12. 40: Younas holder et foredrag for nyansatte i politiet om hva barnevernvakten er å gjør. Han er vant med å holde foredrag, de er ofte å besøker både studenter og politi. Virker som samarbeidet med politiet fungerer godt på dette politihuset.
- 14.00 Jeg går hjem, de fortsetter da med å ta telefoner og se over data og bistå i å finne forsvunne barn.

Presentasjon Younas for politiet:

Barnevernvakten skal bistå i akutte

saker som involverer barn og unge, og bistå omsorgspersoner ved innhenting av savnet barn og ungdom (Oslo)
Barnevernvakten i Oslo: ansvar for 15 bydeler

Målgruppe: Barn og ungdom under 18 år som oppholder seg her (trenger ikke bo her)

Unntak: Unge voksne som har fylt 1 år og bor på et barnevernstiltak på tvang. Ofte rus, kriminalitet eller de unndrar seg omsorgskontakt.

Dagtid: 2 konsulenter, teamleder og leder.

Kveld: 4 konsulenter 15.30-22.30

Natt: 2 konsulenter fra 22.15-08.00

Yanky: y-6-0 eller y-6-1 (samband)
Bvv ønsker at politiet ringer i forhold til bruk av samband for de er ikke så trent på denne

BIL: Skoda octavia-5 seters
Kia Carens- 7 seter
Sivile biler uten blålys

Om tall fra statistikk fått av Younas:
kan være statestatikken handler om det samme barnet

“Heller kontakt oss en gang for mye enn en gang for lite”

- Råd veiledning, innhenting eller søk etter savnet barn/ungdom
- Kontroll/hjemmebesøk
- Formidling/rapportering
- Plassering institusjon eller privat
- Samtale barn /unge/foreldre
- Søk på data/bistand
- de prioriterer akuttsaker
- De er flinke til å vurdere barnets akuttsituasjon
- Sørge for at barnet blir varslet første virkedag
- Oversende bekymringsmelding

Barnevernvakten ønsker av politiet:

- Kontakte de i saker som omhandler barn
- Lar barnevernvakter vurdere om dere kompetanse trengs
- Bistå med å undersøke bakgrunn på familier
- Bistå kontrollbesøk
- Bistand ved krise
- Ring oss med en gang et barn er involvert
- Ring selv om vi er på oppdrag
- Ring i forkant av en planlagt aksjon
- Ha en lav terskel for å kontakte oss

“Vært mye bortføringer i det siste, eksempel av biologiske foreldre”

Politiet kommer med bekymringsmeldingen muntlig.

Vedtak om tiltak i akutte saker, § 4-6, 1 ledd:

1. Et barn uten omsorgsperson: død, sykdom, rus, partene ønsker ikke være sammen. Trenger samtykke av foreldre
2. Rus, familievold, overgrep: Trenger ikke godkjenning av foreldre
3. Barnet er ruset, har atferdsproblemer
4. § 4-29, 4 ledd: menneskehandel, denne er ny

Alarm-telfonen: 15.30-08.00 blir den satt ove til der barnet befinner seg

Sitat politi Oslo: “ Jeg bruker de ofte, Ikke glem barnevernvaktene”
“Jeg opplever samarbeide som godt”

Referat møte barnevernvakt Oslo, 11 februar

Det har kommet så mange nye IT systemer å forholde seg til.

Y: Jeg mener det er nyttig. Vi må være der barnet er. Vi er jo opptatt av å følge med. På sosiale medier. Eksempel når barnet er forsvunnet, da leter vi etter spor på det åpne nettet. Bistår omsorgspersoner.

A og R: Det er veldig mye å forholde seg til. Sokrates er et program for barn som har eller har hatt saker. Så har du vårt eget, Vaktdata. Og Familia. Man har også HR systemer som vi ofte bruker, om man er utsatt for vold (de ansatte eller klient?). Om vi har tilgang til Familia så trenger vi kanskje bare dette. Det er personlig innlogging for hver bydel, enklere med Sokrates da, det er lettere å komme inn på.

A: Barnevernvakt-tjenesten varierer veldig med hvem som er på jobb.

A: Om en barn flytter fra en kommune til kommune: Da får man ikke informasjon om barnet. Man har jo folkeregisteret da, men ikke

tilgang til barneverndata. Flytter man innen kommunen så dukker de opp på Familia. Det er ganske avgjørende hvilket tilbud man får som familieklient, hvor god kompetanse og hvor god tid vi har til å sjekke alle disse tinga (data om personen)

Y: Vi sjekker data i forhold til hvem som sier vi må ut. Om det kommer en akuttmelding inn og vi ønsker å sjekke bakgrunn, da er det ulikt fra sak til sak om vi ønsker og sjekke Sokrates og familie. Når vi tror at her kan det være en aktiv sak på barnet, og vi tror det kan være noen nyttige personer i barnets nettverk vi kan kontakte da kan det være nyttig å sjekke opp informasjonen. Men som sagt, det kan være andre innfallsvinkler.

R: Hvis vi er ute har vi ikke tilgang til familier. Det hender vi drar ut til en familie uten å vite noe som helst enn adresse og et navn. men om vi sitter inne på kontoret, kan vi slå opp i folkeregisteret osv. Vi kan finne ut så mye som mulig før vi drar.
Vi er forsiktig til å ha med

informasjon ut, eksempel printe ut. Folkeregisteret og sånn har vi på mobilen. Vi har en utfordring der i forhold til å få til en fjernarbeidsløsning. Men nå tror jeg det kommer snart. Da legger vi på enda en digital ting. Da logger vi på når vi er ute i familien, og denne vil se litt annerledes ut, men vi vil få tilgang til Familia osv. Det begynner å bli mange ulike tekniske ting, ulike dataverktøy.

Y: Vi tar med et dokument med navn, personnummer og telefonnummer til familien hvis vi har det fra før. Ellers så tar vi ikke med oss noe. Vi har ikke utskriftsmuligheter fra Sokrates eller Familia, og folkeregisteret har vi jo på telefon.
Vi ta med minst mulig ut.

Saksforløpet i sakene:

Y: Starter med en melder, dukker opp, email, faks eller de fleste ringer. Offentlige etater: politiet, barneverntjenesten, uteseksjonen, helsevesen. Eller så er det private meldere: mor, far, nabo, barnet selv. Eller forbipasserende på gata. Så etter vi har mottatt meldingen

prøver vi å skynde oss langsomt. Finne informasjon om barnet på Vaktdata, kan være innom Sokrates og Famila. Om det er akutt krise så ringer vi politiet så de reiser ut og sikrer barnet. Og så kontakter vi rutinemessig politiet om det er fare for sikkerhet.

A: vi har samband med politiet. Oslo er jo en mye større by enn Follo. Vi har mange politistasjoner å forholde oss til i Oslo. Og veldig mange politipatruljer. Det er relativt sjelden at vi møter på samme politipatrulje.

Det er jo en kjempestor alarmsentral i politiet, så vi er ikke på fornavn. Det er 140 personer som jobber på denne stasjonen.

Så det er jo formaliserte prosesser hvordan vi jobber, særlig siden vi flyttet på dette huset. Og siden vi ikke kjenner politiet så godt så må disse gjøres på en måte. Og i forhold til sikkerhet om vi har klienter på dette huset.

R: noen ganger ringer folk inn med bekymringsmeldinger, selv om det er på kveldstid. Og vi er trenet på å skjønne om det er noe akutt eller

ikke.

A: Ofte er politiet allerede tilkalt før vi kommer. Om det er fare for sikkerhet, så går vi ikke inn før politiet kommer.

Y: Hvordan folk ser på oss varierer. Noen opplever oss som sivil politi. Det første vi gjør er å hilse og forteller hvor vi kommer fra og en kort innføring hva BVV er . Noen synes det er helt på sin plass at vi kommer, andre synes ikke noe om det i det hele tatt.

Hva har dere med ut? Legitimasjon, samband, jobbtelefon, ofte privat mobil, og av og til dokument med navn osv.

Y: Vi er fire stykker på jobb, to og to jobber sammen.

R: Vi har med en notatblokk, men vi er rågod på å huske.

Y: Som regel er det bare personnummer og telefonnummer som vi noterer.

R: Det er nesten ingen som tar

notater, men rapportene er likevel gode.

A: Man går ikke hjem fra jobb før man har skrevet rapportene.

A: begynner 08-16. Og fra 15.30-23.00. Og fra 22.15-08.15. Ingen bakvakt! Aldri godkjent her! Barnevernvakt oppi ektesenga hører ikke til !

Vi har hatt nattevakt her i ti år. Men vi blir jo også kontaktet hjemme. Men det er sjeldent. Da handler det om kapasitet-spørsmål. Helt unntaksvis! det er en helt annen greie å bli kontaktet av en kollega enn en familie i krise.

A: Dette er en såpass stor tjeneste at vi må jobbe også på dagtid. BVV i Norge er styrt så forskjellig! På dagtid så må vi eksempel søke om informasjon om barnet, mye samarbeid. Informasjonsmøter.

A: Vi ringer ikke vaktåpen institusjon. Vi er ikke en del av BUFETAT. Vi har egne akutttilbud.

Y: Vi får en epost rundt 15.30 med alle ledige plasser i kveld. Så da

ringer vi til det stedet som har plass ledig om vi trenger det.

A: det er bare vi som bruker dette tilbudet.

Når det er fullt, da pleier ordningen å gå såpass kjapt at vi kjører direkte til familien. Av og til får jeg en telefon om det ikke løser seg. Det er jo i perioder. Vi har jo hatt et par netter der det ikke har ordnet seg med en gang, men det ordner seg etter hvert. Men det er ikke noe mønster der det er mye pågang.

A: Vi tar kontrollbesøk på kveldene. Om Barnevernet ikke er på jobb, da vurderer vi om det er nødvendig med besøk til familien. Dette skjer veldig sjelden på nattestid.

A: Kontakt med barnevernet: vi formidler muntlig , har oppfølgingsmøter.

A: vi rapporter til barnevernet og de tar det videre. Vi fakser over rapportene og vedtaket, så er vi ferdig med saken. Det er nødvendig for oss og ha en god dialog med barnevernet.

A: alle som er her har jobbet i 1 linje i barnevernet. barnevernvakten er en attraktiv arbeidsplass.

R: Vi tar ikke ofte kontakt med melder. Barneverntjenesten tar kontakt med de. Det er et krav at innen uke må man gi beskjed.

Y: Denne beskjeden er kun det at man har åpnet saken.

APPENDIX 7

Summary from Interview with Bærum and Asker Barnevernvakt, 03.03.2015

Om samarbeid med politi:

Det vi har sagt er at de er sjefen for sikkerhet, og vi for de faglige innholdet. Så de har hele ansvaret for sikkerhetsvurderingen. Har vi noe data på familien fra før så gir vi det til politiet. Hvis de er med oss, så går de inn først og sjekker situasjonen.

De sjekker sine registeret om vi ikke har data på de, for å se om det er noen sikkerhetshensyn og ta hensyn til. Hvis det er noe utrygt så blir de der, hvis det er helt trygt så går de.

Vi har noen måter om å tenke sikkerhet og hvordan samarbeidet skal være. Vi har noe kursing i hvordan å forholde seg i en situasjon som vi trodde var ok, men ikke var det, før de ankommer.

De har en del gjennomgang av rutiner så vi vet hvordan vi skal forholde oss.

Vi kommuniserer bare over telefon. De fikk nytt samband, og da fikk ikke vi tilgang til dette. Det handler ikke om taushetsplikten de har over andre saker, for vi har innsyn i deres politilogg, men det handler om at det er et nytt system og mye kursing og vi er ikke der hvor vi

kan koble oss på enda. De ønsker egentlig at alle skal ha tilgang, men det har ikke blitt slik enda.

Vi sitter vegg i vegg med krimvakta, og operasjonssentralen over telefon. Når vi ringer 112 så hopper det opp på deres telefon at det er oss.

Vi blir alltid kontaktet av operasjonssentralen. Krimvakta kan kontakte oss på forhånd om det er noe som skal skje. Vi har dirkete tilgang til politiets logg etter ønske fra de. Det er fordi kanskje det er en politisak der vi muligens kjenner til familien eller barna, og kan derfor gi beskjed om dette. Så det er så vi kan følge litt med. Politiet skal bistå i politioppgaver, og vi kan si "hei kan vi komme, fordi dette er en sak vi har kjennskap til".

Vi samarbeider med Gullerud, Asker, barn under 12 år, Kjernerlia på Jessheim for barn over 13 år når vi trenger institusjonsplass. Fagtemaet og BUFETAT henvender seg mot disse institusjonene. Om det ikke er plass, så må de være med oss til stasjonen, men dette er veldig sjelden.

Hvis barnevernet har en sak på et barn, står det i deres papirer om det er noen i nettverket man kan kontakte?

Hvis det er kjente saker så går vi inn i barnevernets system. Det er en sak når barnevernet forventer at noe skal skje og hvem i nettverket vi kan kontakte, og så skriver vi det i Vaktdata. Også så har vi en oppfølgingperm der vi skriver saker vi skal være ekstra obs på. Der skriver vi at skjer det noe skal barnet være der og der. Hvis det er ukjent, eller kommer litt brått på, så logger vi oss på barnevernets system fra ASKO.

Har vi mulighet til å plassere i nettverk, så gjør vi det. Hvis det er ustabilt eller skjørt i familiesystemet, så kan vi forslå institusjon. Hvis ungdommen sier jeg er trygg hos onkel, så plasserer vi der, selv om mor sier at hun ikke liker onkel. Så det er viktig for oss med datasystemer hvor dette står.

Vi er tre på dagtid

Jeg var på vakt i går, og tar opp de sakene i dag. For å sikre at en av de som gikk kveld kan ringe barnevernet og følge opp at sakene

blir fulgt.

Dag: 08.00-15.45/16.00

Kveld: 15.00-23.00 (søndag til torsdag) 16.00 fredag lør

Natt: Maiken (leder) blir oppringt om det virkelig trengs, og ringer oss andre. Det skjer 2-3 ganger i året. Det er flere saker på fredag enn ellers, fordi Barnevernet har fri i helgen. Så fredag er det en time overlapping. Ellers 45 min, for det er mye ekstravakter her. Så vi kan gå igjennom sakene godt. Vi har ansvar for Asker og Bærum, og har innsyn i logg til begge. På dagtid så snakker vi på telefon med barnevernet i asker, fordi det er viktig å følge opp. Ellers er det skriftlige beskjeder.

Vi har 20 jobbtelefoner stasjonære og to jobbmobiler hver vakt.

Hvis den stasjonære telefonen er opptatt, går de videre til mobil, og hvis de er opptatt så kommer de til telefonsvarer.

Om det er noe farlig på telefonen, hvordan svarer dere? Hvis det er sann at de ringer inn og er kritisk, da spør vi hvem det er og hvor dere er. Hvis de legger på så ringer vi politiet å spør om at de kan bruke nødretten sin for å spore de opp.

Det sier de nesten alltid nei til, for da skal det være krise. Men vi har ikke minnefunksjon på telefonene så vi får ikke tak i nummeret, og det er veldig sjelden vi har skrevet det ned. Prøver å gjøre det om vi hører situasjonen er kritisk.

Når de ringer oss så kan det være mange ganger at de sier at "Nå må dere komme med en gang", og da svarer vi at er det kritisk så må de ringe rett til 112. Men da sier de ofte at det ikke er så kritisk, og får fortalt situasjonen akkurat nå. Ofte er det stresset fordi de er i en konflikt, og ikke fordi det er direkte fare. Vi synes vi får til et godt samarbeid med politiet innafor taushetsreglene.

Vi logger alltid, oppfølging, de som ringer og alt annet. Om de vil være anonyme så logger vi med NN nummer. Vi trenger ikke å ha så mange klokkeslett på loggen, selv om vi har det. Barnevernet gir ofte tilbakemelding på at tidspunktet er ikke så viktig. Vi skriver rapporter på mye, selv om ikke barnevernet skal følge opp. Men da blir det mer en logg, for da er det ikke skrevet ut. Vi har ikke noe arkivsystem her.

Vi ber familier selv henvende seg dit hvor de skal. Men noen ganger ber familien oss om å kontakte BUPP for dem, og da gjør vi det. Alt står i Vaktdata. Er barna blitt 18 år så sletter vi dem. Vi trenger ikke å vite så mye om historikken.

Noen ganger ringer vi eks. barnevernvakta i Sandnes for å få mer info om et barn, og det trenger vi noen ganger. Men vi har slått oss til ro med at de er andre kommuner, og vi håndterer saken slik den er her og nå. Historikk er som sagt ikke så viktig. Vi klarer stort sett ved hjelp av andre BVV som har kontroll på sine kommuner å løse her og nå situasjonen. Så er det opp til barnevernet å ta vurdering på hva de tar videre.

Vi sender alltid med et skjema på rapporten der de kan forklare hva som skal/har skjedd videre med barnet, med den begrunnelsen at vi vil vite hva vi skal gjøre neste gang om vi møter på barnet i en sak. Våre egne kommuner, Asker og Bærum, kan vi jo gå selv inn på systemet å se, men det er sjelden vi trenger å se hva som har skjedd med et barn. Kanskje personlig, men det løser vi ved å ringe saksbehandleren. Det er

åpenhet, ikke noe snokekultur. Hvis en melder ønsker mer info om saken når han/hun ringer, så ber vi de kontakte saksbehandleren. Rutinene sier at barnevernet skal gi beskjed om det ble noe tiltak eller ikke. Jeg vet ikke om de følger opp dette, men det er i hvertfall rutinen.

Vi er stort sett flere som skriver rapporten. En har hovedansvaret for loggen, men jeg kan ha snakket med et barn, og den andre et annet. Vi kvalitetsikrer hverandre. Og fagleder leser igjennom , skriver ut og signerer.

Slik det er nå så printer fagleder ut, og leverer til sekretær som scanner inn til AKOS. Siden vi nå er på samme bygg. Disse rapportene er det viktig at det er nye syn og nye spørsmål om. Så vi spør spørsmål som "når du var i denne familien, var det sånn og sånn da?".

Vi har stort sett en rapport på hvert barn, eller hver hendelse. Er det små henvendelser der de kanskje lurte på noe, så samler vi opp på en rapport. Eksempel om vi har kontrollbesøk tre ganger i uka på en familie og det ikke skjer noe, så samler vi opp. Når vi sender

de fra oss så gjør ikke vi noe mer med rapporten. Vi kan bli innkalt som vitne i retten, men da bruker vi Vaktdata for å lese over hva som skjedde. I Vaktdata har vi hatt mulighet til å flette opp mot vedtak, men det sysn vi er for tungvint så det bruker vi ikke.

Vi er velkommen til barnevernets ukentlige møter, årlige ledermøter og har ellers muntlig kontakt. Vi har alltid sett på oss selv som en del av barnevernet , for vi har jo bakgrunn fra barnevernet. Men politiets kaller oss noen ganger "politiets barnevernvakt", men det er helt greit. Vi er jo den barnevernfaglige kunnskapen de har på huset.

Vi kunne gjerne ønsket oss samarbeid eller mer kontakt med legevakta. De får inn mange barn og unge som de ikke melder opp. Det har vært mange innom der som skulle vært koblet på oss. Og ambulansevakta er jo en del av AMK. Vi bruker legevakta mye, og de er jo veldig for at vi skal få barn skrevet inn på psykiatrisk hjem. Barnevernvakt og psykiatri skulle hatt et nærmere samarbeid , for psykiatrien vil gjerne ikke skrive inn barna, eller de skrives ut for fort.

Dette kontoret fungerer fint her på barnevernshuset. På politihuset har vi enda større lokaler, der det er fire arbeidsstasjoner (PC), hvor også en ungdom kan logge seg på internett. Men her på barnevernshuset har vi for få møterom. Hvis vi må ha barn eller andre klienter her, så drar vi ned på politihuset. Vi ønsker heller ikke at politiet skal ha en bil her å må sette ut en patrulje. Det syns også politiet er greiest. Hvis det har skjedd mye på en kveld, så kan en av oss bli igjen på politiet og samarbeidet med de der på dagtid.

Jeg har vært her i 15 år og ser jo at når BV ikke får jobbet tett nok med familiene, så kommer det kanskje situasjoner hvor vi må akutt plassere.

Politiets forebyggende arbeid virker jo, vi ser jo at når de kommer inn tidlig før det skjer noe kriminelt, så blir det færre akuttplasseringer. Men jeg mener at de akuttplasseringene vi har gjort i stor grad er berettiget. Men nå er det bare ca. 15-20 akuttplasseringer for 170 000 innbyggere for barnevernvakta (kveldstid). Vi sjekker alltid saken før vi drar ut.

Har vi ikke den på Vaktdata sjekker vi barnevernet. Her det en helt ny familie så sjekker vi også med politiet. Sier at vi skal til en familie og spør om de har noe informasjon om de, og om det er sikkert at vi drar. Vi har en egen bil som står her, som har sikkerhetslås og er firehjulstrekket og veldig oppdatert bil. Trygg bil.

Vi parkerer alltid slik at vi ikke trenger å rygge, for av og til må vi reise raskt. Alltid ID-kortet klart. Banker på , står sånn at døra ikke smeller på oss, og står slik at vi lett kommer oss ut igjen. Om det er en blokk så ringer vi på og sier at vi er fra kommunen, ikke barnevernvakta. Og tar en kjapp vurdering når vi ser de , om de er rusa eller ikke. Om vi ikke får komme inn, så må vi hente politiet om det er nødvendig å komme inn.

Vi kjører barnet til neste omsorgsbasis. Drøfter med politiet om det er usikkerhet i bildet, og da kan de kjøre og vi følger med. Vi blir med inn på omsorgsbasen, og gjennomgår vedtaket med ungdommen slik at de forstår hvorfor de er der. Og så alle kjenner til hvordan situasjonen er . Kan være

30 min- 1 time.

Vi er veldig klar ovenfor barnet/ ungdommen i at vi vet ikke hva som skjer videre. Vi prøver å få informasjon fra institusjonen om for eksempel det er dyr der, om hvor mange barn det er osv. Og om barnet har mange spørsmål så passer vi på at det for svar når det ankommer omsorgsbasen. Men ofte så er barnet så trøtt når vi kjører at det bare slukner. Er helt utladede av situasjonen. Vi har snakket om hva som skal skje før vi setter oss i bilen. Vi må bare sikre at de som skal svare barna vet det vi vet.

Det som fungerer bra for oss er det at vi får koblet på saksbehandlere så vi får fortalt hva som skjedde. De er bra å bare ha to kontorer, lett for å ringe saksbehandlere. Skulle gjerne hatt med i Vaktdata at det skulle gått ann å legge inn epostadresse, og også det å sende over post digitalt til andre barnevern på sikre linjer. Vi ønsker å kunne loggføre fra utenfor kontoret. Spurt om det i 12 år, men det har ikke gått enda. Politiet kan ringe når vi har en plassering på Lillehammer, og er to timer unna oppslag på

dataen. Så det å kunne sende et vedtak elektronisk til fylkesnemnda, til intuisjonene og til barnevernet hadde vært bra.

På hvert barn som hører til våre kommuner står det hvilke saksbehandlere som er involvert med dette barnet. Men vi vet ikke om det er forskjellige saksbehandlere fordi noen er sluttet eller om det er tre saker på barnet. Hvis politiet ringer å sier at nå kommer lille Truls inn, og jeg kan sjekke at Truls har saksbehandler Trine, og da fortelle Truls at alt det han sier trenger han ikke å fortelle Trine også , fordi jeg tar det videre. Det hadde vært fint.

APPENDIX 8

Summary from Interview with BUFETAT, responsible for Asker & Bærum, Romerike and Follo, 11.02.2015

BUFETAT er 2 linjen. De er statlig, og skal bistå kommunen i tiltak med barn og unge.

Men det har vært utydelig hva de skal gjøre, hva de skal serve på. De har slitt med forventninger i forhold til kommunene. Etter 106 L så skal de nå bare gjøre det som er lovpålagt og ikke noe utover dette. Dette fordi egentlig kommunene sier "fingrene av fatet", men samtidig betyr det at kommunen må gjøre jobben sin (kanskje ta et større ansvar enn før).

106 L er nå i en overgangsfase, og har vært det i 3 år.

BUFETATS jobb er å fremskaffe fosterhjem og institusjoner, og ha opplæring og tilsyn/kontrollere at disse drives godt. Før drev de med opplæring av fosterhjem, men dette er nå opp til kommunene.

Kommunene (da snakker vi blant annet om barnevernet) har fått kritikk fra blant annet helsedirektoratet om at de ikke gjør jobben sin godt nok.

Nasjonale retningslinjer:
BUFETAT ligger under barne

- og familiedirektoratet. Det legges her nå ned et arbeid om å få til nasjonale retningslinjer for barnevernvaktene i Norge.

Utfordringer i forhold til institusjonsplass: På dagtid går dette som regel bra. Kveldstid er det mer ekstravakter som gjør denne jobben. BUFETAT jobber i et intranettsystem der institusjoner selv skriver om de har plass eller ikke. Det er opp til hver enkelt kommune om et barn skal i fosterhjem, institusjon eller ingen ting, men det er opp til BUFETAT og velge hvilken institusjon barnet havner i. De sitter med data over hvem som bor der og hvem som har plass. Geografi og hvor mange som bor der er noe av det som spiller inn på om barnet flyttes et sted fremfor et annet. Også om det er en adferds sak eller omsorgssak. Det mest ønskelige er jo at det blir i sin egne familie/til kjente. Eller så fungerer fosterhjem ofte bedre enn institusjon.

Akutte institusjoner er både private og statlige. For å bli godkjent som en privat akutt institusjon så er det flere kontrollrunder der man ser

på økonomi, kommersialitet, at de kommer brukerne til gode, og etter dette så er det en anbudsrunde hvor alle de private kniver om å bli BUFETATS valg. De private jobber altså innenfor rammeavtaler, og kan ikke styre på som de vil.

På kveldstid så er det det en eller flere statlige akutte institusjoner som tar imot telefon fra bvv. og finner plass til barnet. På dagtid så er det BUFETAT som tar denne telefonen. Over 50% av sakene til barnevernvakta har en akutt plassering i bildet. Sitater fra Kristin : "Det beste hadde vel vært flere gode statlige institusjoner". Og om det å plassere akutt i familie: " Vi er for kritiske; det er masse ressurser i private nettverk" Om det høye tallet av akuttplasseringer: " Vi i Bufetat har ikke lov til å blande oss inn om det for ofte kommer til en situasjon hvor barnet blir plassert i akutthjem."

BUFETAT jobber mye med at søsken kan få havne i samme hjem. Men en type hjem er for de over 12 år og en type hjem er for de under. Senere har også ulike barn ulike

behov, noen passer på langvarige institusjoner og noen passer bedre til fosterfamilie. Etter at barnet har havnet på akutt institusjon e.l. så er BUFETAT med videre i prosessen. I hvertfall frem til nå; nå er det kommet nye retningslinjer for hvor mye de skal være med. BUFETAT har møter med kommunen (barnevernet) om barnet flere ganger (kalles ansvarsgruppemøter), noen ganger er barnet til stedet også. Men Kristin mener at barnet ikke må bli utsatt for for mange forskjellige voksne. Dette gjøres selvfølgelig forskjellig fra sted til sted, men Kristin snakker mest på vegne av Romerike og Follo som hun har hatt flest saker med.

Et annet tilbud som flere kommuner benytter seg av er akutt familieråd. Om barnevernvaktene kjenner til dette tilbudet, kan de løse en situasjon ved å si at eks. "i natt sover barnet til sin tante, og i morgen skal alle i akutt familieråd". Det er ikke alle kommuner som har brukt dette tilbudet og ser verdien av det, men de fleste som har brukt det bruker det igjen.

De fleste i barnevernet er kritiske til at BUFETAT som er statlig skal ha mindre ansvar. I kommunen er det stor utskifting av personalet, og dette kan spille inn negativt.

Angående deling av data: "Det er ikke uvanlig at vi trenger mer informasjon. Eksempel om det ikke er søkt forlengelse av institusjonsplass, eller når en institusjon ringer og forteller det har vært rømming. Da lur vi jo på hva som har skjedd før." De skulle også ønsket å ha tilgang til mer data. Ofte søker de om tilgang for andre også, eksempel for institusjoner som trenger data på et barn. "Det er flere tekniske hjelpemidler i dag enn før. Men vi må jo også prate sammen". Og " Vi må jo av og til ringe å spørre, hva betyr det at dere har skrevet at barnet har tilknytnings-vansker?"

Data fra "her svikter Norge: Angående at akutte plasseringer har økt siden 2008 : Det Kristin har sett i forhold til Romerike er at tallene har vært stabile. MEN hun så nærmere inn i hver enkelt av de 13 kommunene der og fant ut at

noen kommuner hadde fått ned antall akuttplasser. dette var ofte gjort ved forebygging i familiene før det smalt. Eks. akutt familieråd som både kan være innblandet før og etter barnevernvakten har besøk. Men hos noen kommuner i Romerike var tallene gått kraftig opp. Disse slet også ofte med sykmelding og utskifting av ansatte.

Angående oppholdstid på akuttmottak: Disse er lengere nå enn før. Grunner: Veldig mange som må plasseres over i fosterhjem. Det er dyrere for kommunene og plassere i institusjon enn fosterhjem, men det er stor mangel på fosterhjem. Rekruttering pågår, både med markedsføring, stands osv. Men Norge er gode her, de har nesten flest fosterhjem i forhold til befolkning i verden (har Kristin lest). Det tar altså tid til å finne fosterhjem, og det andre er ventetid i fylkesnemnda. Kommunene kvier seg for å flytte barnet før det har blitt et endelig vedtak, selv om nesten dette alltid skjer. Men de er kanskje redd for kritikk i ettertid? Noen kommuner flytter derimot barna før vedtak for det et

midlertidig hjem er ingen hjem. Her er det bra med de private aktørene på markedet: De tar ofte mot flere søsken på en gang.

I forhold til at kommunen ønsker et bredere tilbud fra BUFETAT: ungen havner dessverre alt for ofte langt unna hjemmet sitt. Dette er fordi det ikke er nok plasser. Også alt det nevnte over.

Bør det være en egen utdanning i barnevernet for akuttarbeid: Så absolutt. Det å møte familier i en krisesituasjon bør de få trening i.

Hva fungerer i dagens system:
"Jeg synes dagens samarbeid med barnevernet og kommunene fungerer bra. Men det bør være mer konstruktiv kritikk og mindre kritikk. det statlige og kommunale kunne jobbet tettere sammen, det er viktig. Og forebygging i familier, det er viktig".

Andre aktører som man burde hatt et tettere samarbeid med?

"JA, psykisk helse! Heldigvis har Høye begynt å snakke om psykisk helse og barnevern! Så mange barn

i systemet har for store vansker til at vi kan håndtere de. Selvskading , selvmord, og skader på andre. I dag får de tilbud om psykolog, men psykiske institusjoner har ingen plikt til å ta de imot. Og man trenger en slik institusjon, men også med omsorg. Altså en mellomting mellom barnevernets institusjoner og psykiske institusjoner. Når det psykiske sier nei, politiet og det rettslige sier nei, da må vi i barnevernet si ja. Dette er vi lovpålagt. Psykiske sier ofte nei fordi omkostningene er for store i forhold til resultatet. Men et økt samarbeid kunne kanskje løst dette bedre."

Barnet i alt dette. Barnet bør i større grad få vite hva som forgår. Det trenger å vite hva som skjer fremover. Dette er ikke godt nok i dag.

APPENDIX 9

Summary from Interview with Tonje, Doctor in Voss ,16.02.2015

Jeg har aldri selv meldt inn noen saker til barnevernet, men slik vi pleier å gjøre det er at vi ringer opp til barneklubben om vi mistenker noe, så tar de å legger inn barnet. Da sier vi til foreldrene at skaden er spesiell og må sjekkes nærmere, Så tar vi grundig røntgen for å se etter gamle brudd. Barneklubben tar saken da videre opp til barnevernet, dette har ikke vi på legevakta tid til.

Vi blir trent opp til å se etter spesielle typer brudd og skader som kan være mistenksomme. Det mest vanlige man får inn av slike ting er 'shaken baby syndrom'. Vi kan også legge de inn på barneklubben om de virker nervøse, eller skifter forklaring, eller om foreldrene oppfører seg rart.

Den ene gangen jeg har ringt opp til barneklubben var det et barn som hadde beinbrudd nr. 2 på bare 2 måneder. Men barnet snakket helt fint med moren sin, og virket helt ok ellers. Jeg ringte opp for å høre hva barneklubben mente, men de sa at siden samspillet var såpass godt mellom mor og barn virket dette trygt. Dette skrev jeg også ned i

Journalen til barnet, Terskelen er jo høy for å melde fra, men den skal jo ikke være det. Ser for meg at det er annerledes for fastlegene. De møter jo samme barn oftere.

APPENDIX 10

Summary from Interview with Preben, Teacher, 16.02.2015

Jeg har hatt flere saker der jeg har levert inn bekymringsmelding til barnevernet. Ikke alltid er det omsorgssvikt det er snakk om. Som regel så tar jeg det opp med annet personalet først, for å høre om de har merket noe. Så snakker jeg med rektor. Vi er jo ikke akkurat trent opp til hva vi skal gjøre, men vi vet jo at vi skal melde fra. Terskelen for å melde fra er jo kanskje litt høyere enn den burde være, men vi melder fra altså.

Jeg har aldri ringt alarmtelefonen, men jeg pleier å skrive en bekymringsmelding der jeg går ut ifra en mal. Denne er ikke kjempeviktig å følge, men man har med dato, navn og holder det kort og konsist. Så underskriver både jeg og rektor og sender den i posten. Barnevernet har ringt meg opp for å høre om detaljer og min mening faglig sett.

Det jeg synes er mest ubehagelig er at jeg ikke får vite noen detaljer selv. Skulle ønske det var en bedre dialog. Eksempel om det har skjedd noe med saken, om

barnet bor hos foreldre. Slike ting. Det var en sak der jeg viste at barnet var innblandet i en barnevernssak, og jeg var bekymret for de. Barnevernet sa jeg kunne få informasjon om denne saken om foreldrene samtykket. Det gjorde de ikke, og da var det vanskelig å hjelpe.

Også om det er jeg som har meldt inn et barn, da vil jeg jo gjerne vite om det har skjedd noe eller om saken er henlagt. Man passer jo litt ekstra på dette barnet, og følger godt med.

Om jeg hadde merket at det var noe med et barn i klassen min, og jeg viste at det hadde et søsken i en annen klasse, hadde jeg pratet med læreren i denne klassen. Jeg hadde ikke bare meldt inn begge selv. Men jeg ville oppfordret den andre læreren til å gjøre det samme.

APPENDIX 11

Summary from Interview with Linn, General practitioner 03.03.2015

Linn har jobbet fire måneder som fastlege, og før det jobbet på legevakten med ruspasienter. Hun har både sendt bekymringsmelding og fått beskjeder fra barnevernet. Dette intervjuet er oversatt til engelsk for det er brukt i en presentasjon tidligere.

Dette sier hun:
" When I worked as a GP (fastlege) I received letters from BV by mail. One where they asked me to fill in four pages of information about a patient of mine. they were researching the family , because of the patient's children. The questions was about what kind of medication the patient took, how I felt he/she was. I also got a question if the child was a patient of mine. I really liked that they send this by mail, because as a doctor you get about fifty emails everyday and I cant read through them.

In another case there was questions about a woman that had three children with three different men, and the latest was using drugs. But this time I didn't feel I was taken serious. I answered all the

questions, but I didn't get any notice back from the Child welfare service if they did anything or not. And when I asked the patient (discreetly) she hadn't heard anything from the Child welfare service either. I wish they would send me a notice at least.

When I worked at the hospital, I always had zero tolerance if a child was involved. No matter who it was. It has been cases where the parent was a doctor that described drugs for himself, and I knew that by reporting this to the Child welfare service, he would lose his license, but that doesn't matter. I asked one of my supervisors, and he urged me to send the concern to CWS. So I called them, we always call them at legevakta. But I know that other doctors can be afraid of doing this. A friend of mine, that's a doctor called me, and asked for my opinion, but I told her to leave it up to the CWS to decide if there is something or not. That's not our job. We just need to report.

I have also called on evenings and weekends (to Barnevernsvakta.) I

always notify the patient when I'm doing this, they will find out anyway. They often say that its "only this time", but I know is not...

I also had children coming here, ex. a girl that was 16 and was using psychiatric medications. When they stop taking them for a while, they don't really notice like you will if you forget your asthma medicine. But they will often behave strange and do stuff they wouldn't normally do. Like taking drugs. So I reported that. And one girl that was 15 years old, she wanted to sell sex, so I needed to report that too.

I feel that I'm always being heard when I call BVV o the CWS. They are really nice and professional.

I would really wish I could get a notice if a patient of mine are involved with CWS. I have kind of an objective view on my patient, but to help them its much easier when you know what they are going through. And I try to ask questions, but of course they won't tell me everything.

APPENDIX 12

Summary from Interview with Jonas, 'Landsforeningen for barnevernsbarn,'
04.02.2015

Løvetann campen: handler om nye IT-løsninger i barnevernet. Worldwide narrative tok kontakt og lurte på om de var interessert-de har gjort sosiale camper tidligere. Det var vel ikke det at vi hadde hørt så mye om digitale problemer i barnevernet.

3 grupper jobbet frem et konsept. Appen HEI var et av de, og handler om dialog mellom klienten (barnet) og alle aktørene i systemet.

Problemet vi tok utgangspunkt i var det at man har en kontaktperson når man er barn på en institusjon. Disse har f.eks. ansvar for barnets økonomi. Barnet må søke om å bruke penger på en ny bukse og lignende. Mange av disse kontaktpersonene har turnus, en uke av og en på. Du har som barn ikke lov til å ta kontakt med din kontaktperson når denne ikke er på jobb. Ingen av de andre har ansvar for din økonomi, så de kan ikke hjelpe deg. Barnevernet har ansvar, og de kjøper "tjenester" fra institusjon eller fosterfamilie. Så institusjon og fosterfamilie blir oppdragstager, mens barnevernet

er oppdragsgiver. Barnet må derfor søke først til institusjonen som sender søknaden til barnevernet og de går gjennom den. Bare for å få penger til kino/klær. Dette er skikkelig kronglete. Appen (HEI) er til for å gjøre kontakten enklere, også i fremtiden så barnet kan skrive til lege og psykolog samtidig, uten å trenger å ringe eller å stikke innom. Slik kan problem taes opp på den neste timen. Litt som snapchat-kommunikasjonen går på barns premisser.

Fritidsaktiviteter: Dette ligger som regel ikke i budsjettet. Barnet blir derfor ikke inkludert i fritidstilbudet. Venstre parti prøver å få til et aktivitetskort som barn fra familier med dårlig økonomi kan bruke. Holdningen er ofte litt sånn "men du fikk jo til dette, da får du ikke penger til dette"

Kommunikasjon med barnevernsbarn: ressurser, behov, ingen har et helhetlig ansvar. Man skulle hatt behov for en kontaktperson som man kan forholde seg til. Sissel Årak, SOS barneby sa dette: "Barna i

SOS-barneby utenfor Europa har en plan-fadder. Barnehjemsbarn i Norge har omtrent 17 plan-faddere. Og alle har ansvar for hver sin del, og kommuniserer ikke.”

Å bli plassert på institusjon og fosterfamilie: Barn har ikke rettigheter. Barnevernsloven er ikke en rettighetslov. Barn skal jo bli hørt, men medvirkning og deltagelse er et begrep som mange av de ansatte ikke vet hva som ligger i. Barnet får et alternativ, og *thats it*. I loven i 2004 kom det at barnevernsbarnet skal ha medvirkning til sin sak. Men det er ingen endring. Det er fokus på medvirkning i utdanning for å bli barnevernspedagog osv, men det er ingen endring.

Man skal først vurdere nær familie, slekt og nærmiljø iforhold til plassering. Det er jo så som så hva som skjer der. Det er på ingen måte at hver familie har en person som bør ta omsorgen. Viktig å finne et tilbud som passer behovet til barnet. Er det akutt så er det bare å få barnet ut på dagen, og lite forarbeid.

Utsifting på hjem: Få plasser, dårlig match. Ofte vet man ikke nok om behovet på barnet. Det er lite statistikk og flere kunnskapshull rundt dette med flytting. Det er nå en nedbygging av institusjoner. Forskning viser at institusjoner ikke er like bra som fosterhjem. Men mens behov for å få et nytt hjem øker, så blir institusjoner lagt ned, og det er ikke nok fosterfamilier. Og for noen så passer ikke fosterfamilier, barnet har nok med sin egen familie. Noen som har store tilknytnings-vansker har andre behov. Usikkerhet rundt hvor lenge du må være på en institusjon før de finner en familie.

Se for deg ungdomstida, du får beskjed om å være et sted i 3 mnd. Så du orker ikke å gi så mye for å bli kjent med andre. Så får du vite at det blir 3 mnd. til. Så du begynner å knytte bånd. Og plutselig så finner barnevernet en familie og barnet blir revet bort. Kunne det ike da vært et alternativ å kanskje få bli på institusjonen hvis det funker bra? Det mangler 1000 fosterhjem plasser i dag. Det er omtrent 1000 som venter, men disse er ikke

ønsket pga. høy alder , psykiske vansker osv. De fleste vil ha barn fra 0-3 år. Disse eldre barnet får da bekreftet gang på gang at de ikke er ønsket. Departementet vil ha mer fokus på fosterhjem, men problemet er de som er for gamle.

Mens barnet er i beredskapshjem eller fosterhjem så skal barnet ha oppfølging av barnevernet, men det varierer hvor mye kontakt de egentlig har. Men barnevernet har jo stengt i helgene, så da er det ingen tilbud.

Barnevernsbarn opplever at familien ønsker avlastning fra de: Barnet føler seg kanskje ikke seg som en del av familien.

Barnet vet hva det har blitt utsatt for. De skjønner som regel at dette ikke er en ideell plass å vokse opp. Ingen har ansvar for å finne ut at dette koordineres godt. Fosterfamilien/institusjon har ansvar for det dagligdagse, og det er forskjellig hvor flinke disse er.

Det som er viktigs for oss nå er ettervern (etter barnet er 18 år):

Kommunene oppfatter dette litt valgfritt i dag. NAV blir ofte det eneste tilbudet. Som kommune må du begrunne hvorfor du ikke gir ettervern. Men hvilket tilbud de gir er opp til hver enkel kommune. Hvem er voksen når han er 18?? Du er jo ikke ferdig med videregående! Du burde neste hatt et voksenvern. Det er mulig å kanskje få videreført fosterhjems plass og institusjons plass, men det er flere som sliter for å få et tilbud som matcher det de har behov for. Økonomien går ofte over den faglige vurderingen.

Kjernesakene er ellers å få barna gjennom skolen: Larvik Thor Heyerdal videregående tilbyr forkurs før videregående. 96% gjennomfører. Mindre enn 40% barnevernsbarn gjennomfører videregående ellers. Barnevernsbarn sier at lærerne ikke stiller krav til de. Digitale barnevernshistorier: suksesshistorier fra barnevernet-skifte fokus. Denne er under utvikling. Skal bli en nettside.

APPENDIX 13

Summary from Interview with politiet at Follo (Øystein). 01.03.2015

Vi forholder oss til to ulike løsninger, barnevernvakta på Follo som vi kjenner godt, og barnevernvakta i indre Østfold som vi kun snakker med på telefon. For de tilhører den andre delen av distriktet vårt.

I Follo-delen så opplever vi samarbeidet som godt. Veldig positivt. Vi snakker godt sammen, kjenner hverandre godt. Spesielt operasjons-sentralen. De har som rutine at de kommer å sier hei før de drar ut, eller kommer å hører om vi vet om noe som foregår, eksempel fester og aksjoner. De kjenner jo også oss godt, og det tror jeg er en fordel. De har vært her siden 2008, når vi flytta inn her.

I starten når de kom hit var det uvant. Å ha eksterne her som tilhører et annet miljø. De satt på samme pauserom. Det var et tema om vi kunne være like fri i talen som tidligere. For noen oppleves det kanskje som litt problematisk fremdeles, da mest for de i patruljestyrken. De er jo de eneste eksterne her, unntatt teknikere fra tid til annen.

Klientene de tar med hit må følge de samme rutinene som de vi ar med hit, i forhold til hvor de skal oppholde seg. Låsing av dører osv.

Kontakter alle i politiet BVV når de trengs? Stort sett er det operasjonssentralen som ringer de. Operasjonssentralen vet alle oppdrag vi er ute på, og derfor tar de kontakt. Patruljen kan jo forsåvidt av og til ta direkte kontakt, men det er stort sett operasjonssentralen.

Det at vi jobber så tett sammen bidrar til å fjerne noen tanker om de, i forhold til andre steder i Norge. Man nyter godt av å kjenne hverandre, for det er lett å ta kontakt og stille spørsmål. Slipper en runde med mail/post.

Hvilke saker blir de tilkalt i?
Det kan være forskjellig, men veldig ofte om det er bråk i hjemme. Vold eksempel. Men det kan jo også være når en ungdom er tatt for naskeri eller tyveri.
I de tilfellene blir foreldrene i utgangspunktet kontaktet. Og barnevernet kan få en melding om det. Men spesielt når det er noe i

hjemmet, kanskje rus er i bildet. De (familien/barnet) får i mange tilfeller et valg om de vil ut. I utgangspunktet gjelder sakene til barn opp til 18 år. Men det kan godt være sånn at vi finner noen løsninger der barnet kan ivareta seg selv en periode om de er store. Men da skjer det som oftest i samråd med barnevern eller barnevernvakt.

Vi kan også sende en skriftlig melding til de. Der vi har eksempel hatt kontakt med noen på telefon, der vi fant ut at vi ikke trengte å dra ut men BVV vil gjerne ha beskjed. Eller når vi ikke har ringt de, det er kanskje der vi bommer litt av og til.. Det hender at ting som burde gått til barnevernet blir sendt direkte til barnevernvakta. Men da satser vi på at de sender det videre til barnevernet.

Det kan være litt vanskelig å skille barnevern fra barnevernvakt av og til. Eller er kanskje mer tilgjengeligheten til barnevernvakta. For de har en postkasse på huset her der vi legger skriftlige beskjeder, og det kan være litt for lett å tenke at dette kan de ta videre

til barnevernvakta. Vi kommuniserer nesten bare over denne postkassen her på huset.

Det er veldig sjelden vi kontakter BVV før vi reiser ut. Hvis vi tror det er en sak som er mer for barnevernet enn for politiet, så kan vi sette de over til barnevernvakta, de som ringer. Men som regel kontakter vi BVV når vi er i huset.

Vi har ikke noe om BVV i politiundervisningen akkurat. Når det gjelder nyansatte til patruljestyrken så vet jeg ikke helt, men for operasjonssentralen så har de som regel jobbet før i patruljer eller lignende, og da har de som regel vært involvert med BVV fra før.

Vi ønsker gjerne å avklare hvilken rolle vi skal ha, og rolle BVV skal ha før vi drar med de på oppdrag. Stort sett når vi bistår dem, så er de deres hjemler vi følger. Men hvor mange vi kommer med, om vi kommer sivilt, det bestemmer vi gjerne selv, selv om de selvfølgelig kan komme med ønsker. Ellers, om det er veldig akutt

og mye aggresjon, så er det for eksempel aktuelt at vi går inn først. Men i utgangspunktet om vi bistår så er det slik at vi bør først trå til om det er behov.

Vi kommuniserer over samband her på Follo. For deres sikkerhet er det åpenbart en fordel. For samarbeidet sin skyld er det også en fordel. Hvis vi ha en enhet på stedet mens BVV er på vei så kan vi snakke sammen alle sammen. BVV får opplæring i hvordan de bruker samband. Men man kan se en ulempe i forhold til taushetsplikt og taushetsbelagte ting her da. Det kan være en ulempe at de har mulighet til å lytte på en samtaler om andre som ikke vedgår dem.

Det er varierende om de bruker samband i andre kommuner i Norge.

Hvis BVV er på et oppdrag, og vi trenger de til noe annet, da har vi en kommunikasjon med de for å involvere de i den prioriteringer. Det er jo heldigvis sjelden at vi må ta hånd om barna på flere steder samtidig. Det er i hvertfall naturlig å involvere dem.

Vi har egentlig ikke noe nytte av å vite hva som skjer med barnet videre. Vi får vel noe informasjon i noen tilfeller. Jeg tenker vel at vi ikke har behov for den informasjonen. I utgangspunktet er det noe barnevernvakta kan håndtere. Og så er det jo det med taushetsplikten og informasjonsflyt, og de kan ikke gi oss all informasjon. Det har vi respekt for.

Vi bruker politiloggen, PH, for loggføring. For rapporter bruker vi programmet BL, straffesakene blir skrevet der. Der ligger det noen standardskjemaer for varsling til barnevern. Operasjonssentralen bruker primært dette PH-programmet.

Pleier dere å formidle informasjon til BVV om de ankommer stedet etter dere? Ja, i utgangspunktet vil jeg mene det. Men vi kunne jo gitt mer detaljert informasjon. Innimellom ser jeg det at vi avslutter før eller i det barnevernvakta kommer fordi patruljen må være et annet sted. Da kan det glippe på informasjon, eller kvaliteten på informasjon. Da ringer vi istedet for å bruke samband,

telefonen er mere egnet for slik,
samband er mer for korte beskjeder.

Sikkerhet til barnevernsvaktene:
Det er vanskelig å uttale seg om.
Vi har jo visse rutiner, eksempel det
at vi ikke står rett foran døren når
denne åpnes, og hvor klientene
sitter i bilen. Vi er vant til å tenke
sikkerhet, selv når situasjonen virker
stabil. Og det tenker jeg at BVV
kunne hatt gått av å vite. Og på
huset her har det vært en tanke om
at vi skal bistå med opplæring.

APPENDIX 14 : *Statistics Oslo Barnevernvakt*

Kort om Barnevernvakten

Akutt barnevernsarbeid

Barnevernvakten i Oslo har lokaler på Grønland politistasjon (fom. 7.januar 2015) og er et døgnåpent tilbud til alle barn og ungdom som bor eller oppholder seg i hovedstaden. Hovedoppgaven til Barnevernvakten er å hjelpe barn, unge og familier i krise- og akutsituasjoner på kvelds- og nattestid. I tillegg kan Barnevernvakten bistå omsorgspersoner med innhenting av savnede barn og ungdom. Barnevernvakten er en del av Alarmtelefonen 116 111 sitt svarnettverk.

Organisering

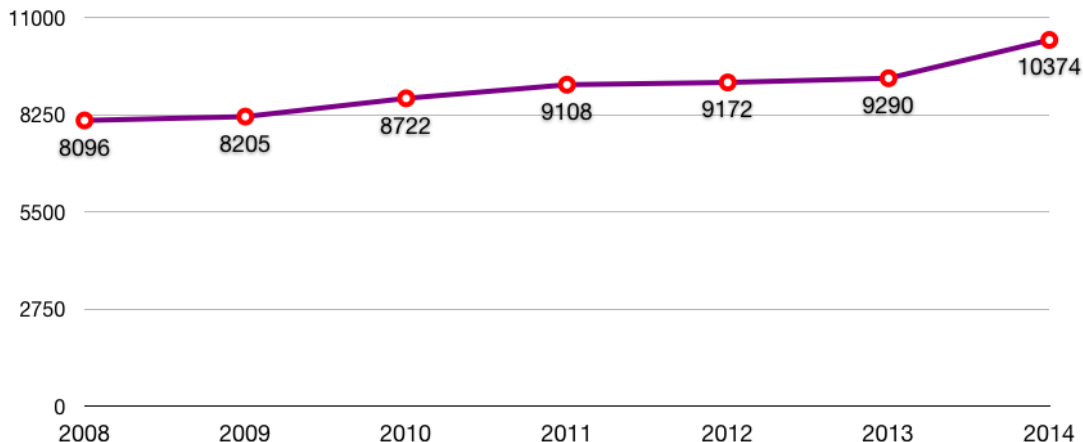
Barnevernvakten er organisert under Barne- og familieetaten, Oslo kommune. Barnevernvakten disponerer 17.5 årsverk som består av barnevernkonsulenter, en teamleder, en fagkonsulent, en merkantil og seksjonsleder.

Nøkkeltall for 2014

Barnevernvakten presenterer med dette dokumentet hovedsakelig nøkkeltall for 2014. Det blir også gjort en sammenligning med nøkkeltall fra året før.

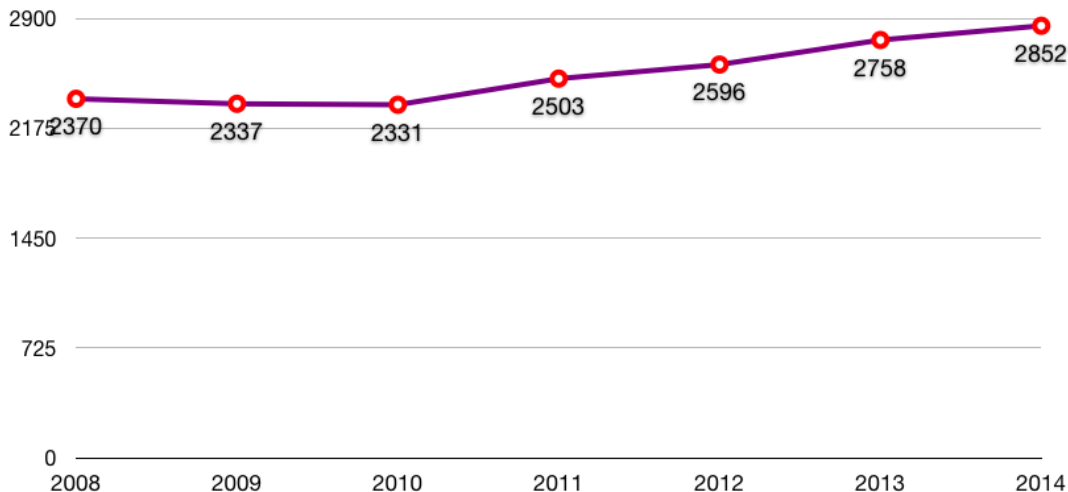
Antall registreringer

Barnevernvakten hadde totalt 10.374 unike registreringer i løpet av 2014. Dette er en økning på 1084 registreringer fra året før. Alle registreringene er fordelt på 2852 antall barn, det betyr at mange av barna Barnevernvakten møter er gjengangere.

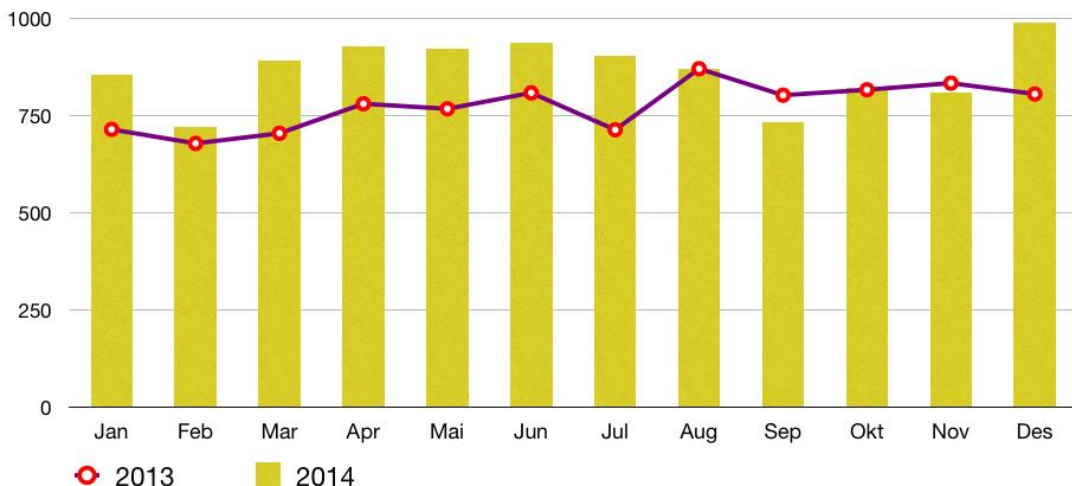
Antall barn

Barnevernvakten kom i kontakt med 2852 barn i 2014. Det er 94 flere barn sammenlignet med året før.

Måneder

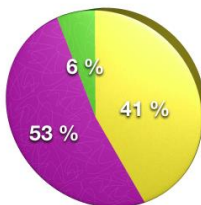
Under vises en oversikt over antall registreringer per måned i 2013 og 2014.

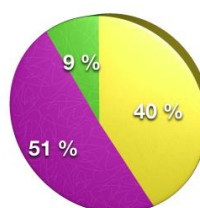
Alder

Barnevernvakten sin målgruppe er barn mellom 0-18 år. Vi møter også unge voksne som er i kontakt med barneverntjenesten. Dette er årsaken til at en liten andel av de som er registrert som over 12 år kan være mellom 18-23 år.

2013

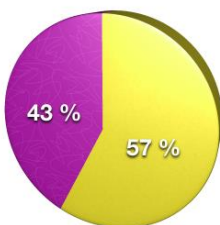

2014

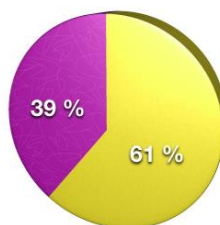

● Under 12 år
● Over 12 år
● Ukjent

2013

2014

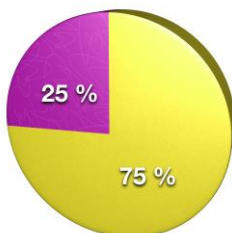

● Gutter
● Jenter

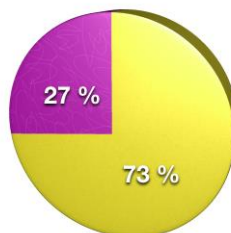
Kjønn

Overrepresentasjonen av gutter samsvarer med forholdet mellom gutter og jenter som er innbyggere i Oslo (Statistisk sentral byrå). Det må påpekes at noen av barna er utenbys.

2013

2014

● Oslo
● Utenbys

Utenbys saker

Barnevernvakten håndterer mange saker som omhandler utenbys barn. Her er en sammenligning på antall barn som enten er folkeregistrert i Oslo eller sogner til en bydel i Oslo kommune kontra utenbys barn. Det har vært en liten økning fra 2013 til 2014.

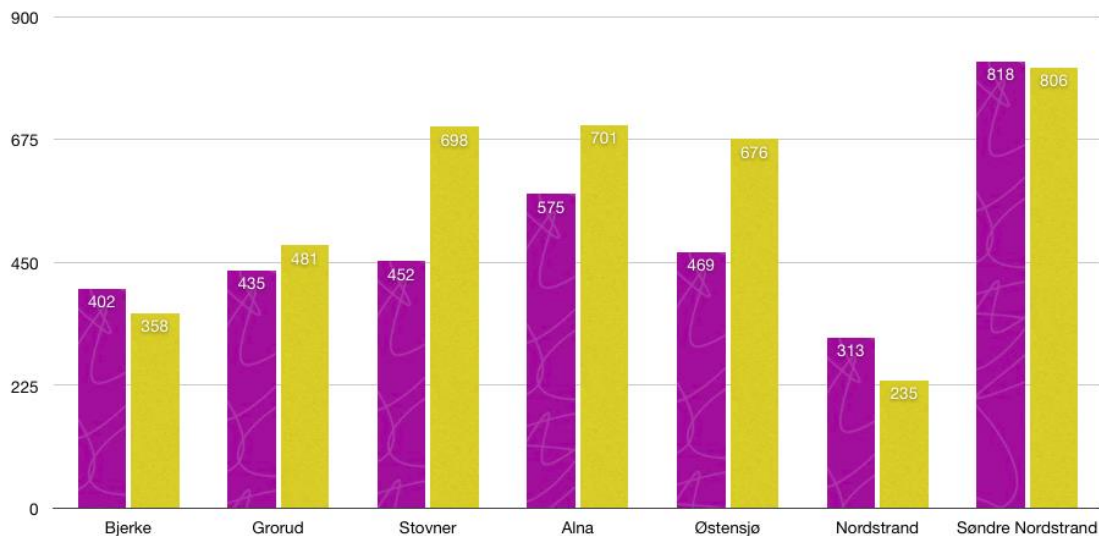
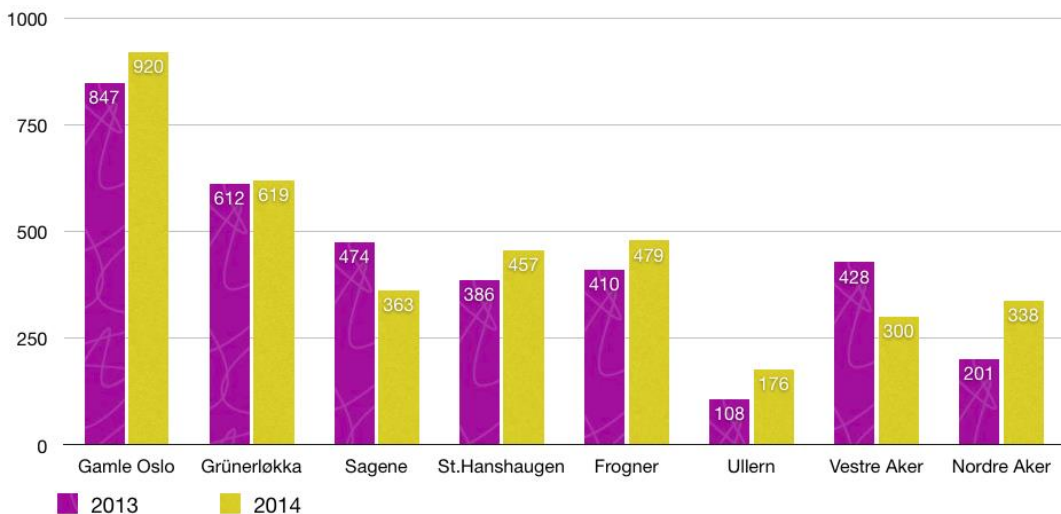
Type melder

Barnevernvakten mottar henvendelser fra private og offentlige meldere. Når Barnevernvakten følger opp ulike saker, enten på eget initiativ eller på oppfordring av andre, blir disse registrert med Barnevernvakten som melder. Barnevernvakten mottar mange meldinger fra institusjoner. De fleste av disse meldingene omhandler barn som skal meldes uteblitt eller savnet fra institusjon. Det er meldinger fra foreldre og politi som oftest fører til akutte oppdrag for Barnevernvakten.

Type Melder	2013	2014	%
Barnevernvakten i Oslo	1715	2282	33 %
Institusjon	2049	2187	7 %
Barneverntjenesten	1389	1553	12 %
Politi	1336	1384	4 %
Foreldre	1216	1141	-6 %
Private	515	654	27 %
Andre offentlige	491	486	-1 %
Barn	252	281	12 %
Legevakt / Sosialvaktjeneste	151	202	34 %
Uteseksjonen i Oslo	105	103	-2 %
Fosterhjem/beredskapshjem	59	95	61 %
Ukjent	12	6	-50 %

Distrikter

Oslo kommune består av 15 bydeler som har hver sin barneverntjeneste som har åpent i kontortiden. På kvelds- og nattestid og helger fungerer Barnevernvakten som stedfortreder for barneverntjenestene og håndterer alle akutte barnevernshenvendelser etter Lov om barneverntjenester. På dagtid er en av oppgavene til Barnevernvakten å formidle saker til ansvarlig barneverntjeneste. Nedenfor er en oversikt over antall registreringer som omhandler de ulike bydelene i Oslo.

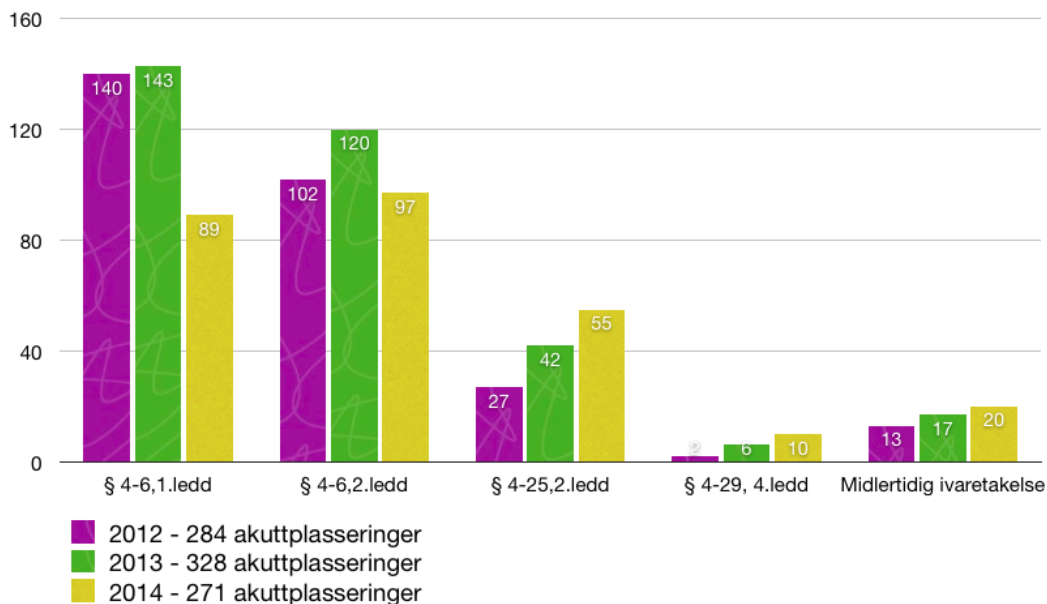
Type saker

Tabellen viser ulike typer henvendelser Barnevernvakten har vært i befatning med. Kolonnen til høyre viser positiv eller negativ endring i prosent. Nedgang i saker er markert med grønt da dette anses som positivt. En økning er bemerket med fargen rødt.

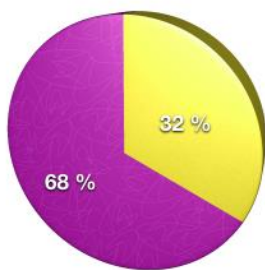
Hovedkategori	2013	2014	%
Savnet barn	2768	3419	24 %
Bekymring barns omsorgssituasjon	1576	1917	22 %
Familievold	821	1151	40 %
Oppfølging tidl. reg. sak	820	728	-11 %
Rus foreldre	607	714	18 %
Atferdsproblemer barn/unge	690	525	-24 %
Samværskonflikt	238	291	22 %
Psykatri barn/unge	212	285	34 %
Kriminalitet barn/unge	239	252	5 %
Rus barn/unge	245	227	-7 %
Psykatri foreldre	202	224	11 %
Familiekonflikt	222	217	-2 %
Konflikt barn/foreldre	213	173	-19 %
Sakstype ikke registrert	287	105	-63 %
Kriminalitet foreldre	57	60	5 %
Mistanke seksuelle overgrep	54	56	4 %
Menneskehandel	39	30	-23 %

Akutt plasseringer

Barnevernvakten ved påtalemyndigheten har mulighet til å fatte akuttvedtak etter Lov og barneverntjenester § 4-6,2.ledd, § 4-25,2.ledd og § 4-29, 4.ledd. I tillegg kan det bli foretatt beslutninger i form av akuttplassering etter § 4-6,1.ledd og beslutning om midlertidig ivaretagelse av barn. Søylen nedenfor viser antall vedtak og beslutninger fattet de tre siste årene. Det har vært en nedgang fra 2013, dette skyldes blant annet at Barnevernvakten ikke har hjemmel lenger til å plassere barn og foreldre sammen på ulike familiesentre. .

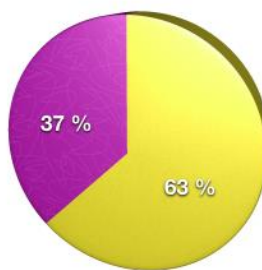

Plasseringer fordelt på alder

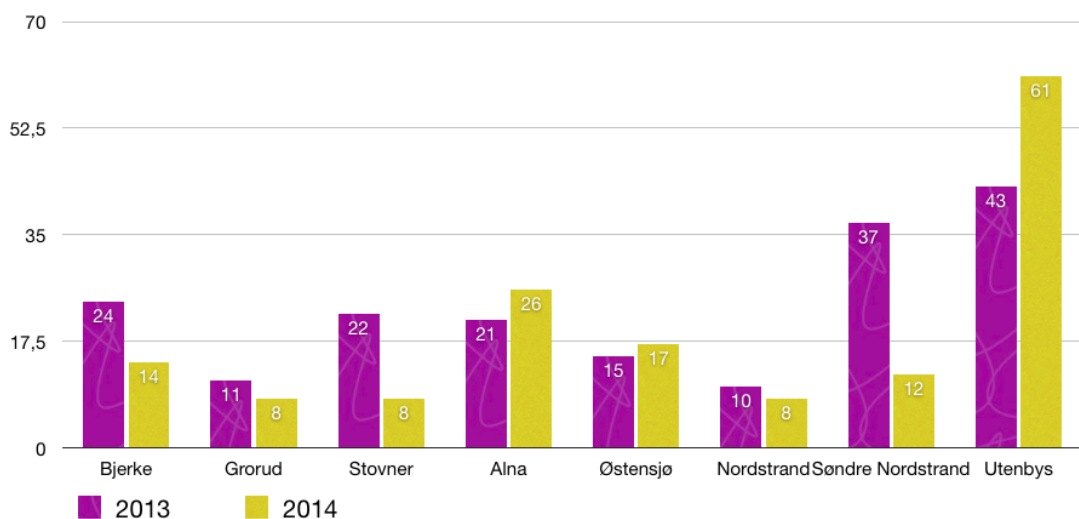
● Under 12 år
● Over 12 år

Plasseringer fordelt på kjønn

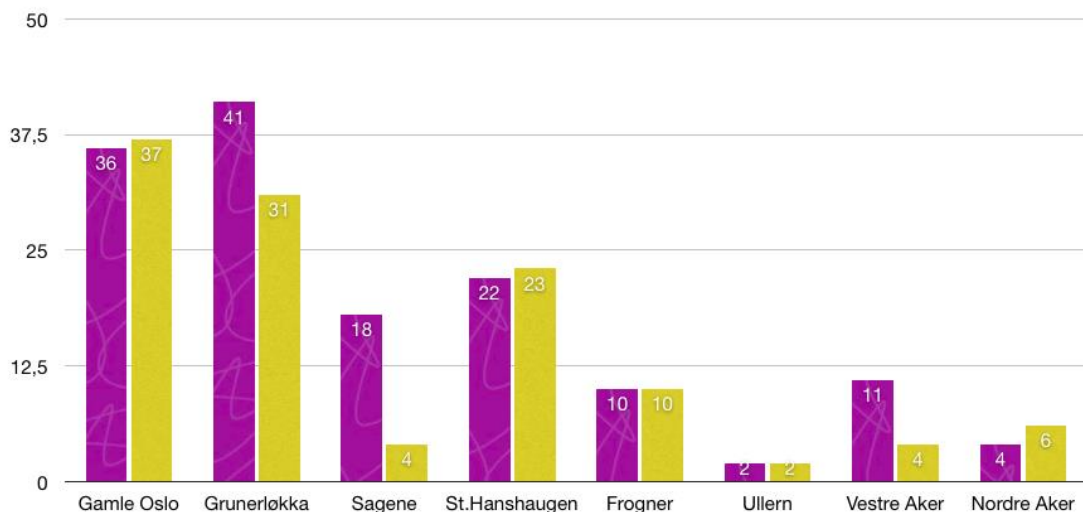

● Gutter
● Jenter

Plasseringer fordelt på distrikter

■ 2013
■ 2014

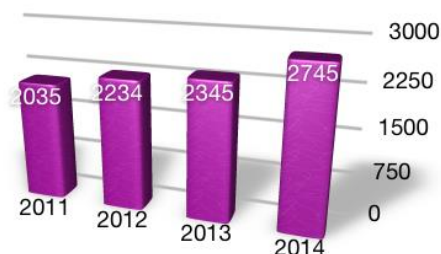

Mottaker	Antall
Søndre Nordstrand	310
Stovner	268
Gamle Oslo	250
Alna	238
Grunerløkka	228
Østensjø	212
Bjerke	170
Grorud	167
Vestre Aker	128
Sagene	118
Frogner	114
Nordre Aker	113
Nordstrand	79
St. Hanshaugen	75
Ullem	50
Utenbys	225
	2745

Rapporter

Barnevernvakten oversender bekymringsmeldinger vedrørende barn til ansvarlige barneverntjenester over hele Norge. Tabellen til venstre viser hvem som har vært mottaker av rapportene og antall per mottaker.

Tabellen nedenfor viser antall rapporter som har blitt sendt de fire siste årene.

Sammendrag

Barnevernvakten har hatt en jevn økning i antall registreringer og antall barn de siste årene. Barnevernvakten registrerte 94 flere barn og 1084 flere registreringer i 2014 sammenlignet med året før. Saker som omhandler savnede barn, familievold, psykiatri og foreldre med rusproblemer har hatt en stor økning i 2014. Dette var også tilfellet i 2013.

Politiet, Legevakten, Sosial- og ambulant akuttjeneste og Uteseksjonen er Barnevernvaktens nærmeste samarbeidspartnere på kvelds- og nattestid. Alle disse instansene har hatt en jevn økning av meldinger til Barnevernvakten de siste årene. I 2014 var det Legevakt og Sosial- og ambulant akuttjeneste, fosterhjem/beredskapshjem og private meldere som har hatt størst økning.

Det ble sendt ut totalt 2745 rapporter fra Barnevernvakten til stedlige barneverntjenester rundt omkring i landet. Det er en økning på 400 rapporter fra 2013 til 2014.

Det var en nedgang på 57 akuttplasseringer i 2014, fra 328 til 271 akuttplasseringer. Dette skyldes nok trolig at Barnevernvakten ikke har hjemmel til å akuttplassere barn med foreldre på familiesentre lenger.

Barnevernvakten fattet totalt 55 akuttvedtak etter Lov om barneverntjenester § 4-25, 2.ledd i 2014. Det vil si en økning på hele 49% fra 2012 fram til 2014. Dette på tross av at det en jevn nedgang i saker som omhandler adferdsproblemer på barn. Den nye akuttlovparagrafen § 4-29, 4.ledd kom i 2012 og Barnevernvakten var den aller første instansen som fattet et slikt vedtak i Oslo kommune. Det ble fattet 10 slike vedtak fra Barnevernvakten i 2014. Av alle akuttplasseringene Barnevernvakten foretok i 2014 omhandlet disse 61utenbys barn.

Barnevernvakten erfarer, på tross av en liten nedgang, at det fortsatt er mange utenbys barn som reiser til Oslo og som er i kontakt med oss. Hele 27% av sakene som Barnevernvakten var i befatning med i 2014 med var utenbys saker. Dette er saker som krever mye ressurser og tidsbruk da det krever en samkjøring med utenbys kommune for at barnet skal få rett hjelp. De fleste utenbys sakene omhandler barn over 12 år.

APPENDIX 15

Email-interview with Ingunn Wiig. 30.04.2015, additional information to www.veileder.no

Jeg er jurist og jobber en del med spørsmål rundt taushetsplikt i andre deler av offentlig sektor, særlig skolen. Siden Siri har mye å gjøre får du et foreløpig svar av meg. Jeg sender henne en kopi, så kommer hun med presiseringer når hun har tid og mulighet.

Spørsmålet om barnet og familien har kontakt med barnevernet, er meldt til barnevernet eller barnevernet på en eller annen måte er koblet til familien regnes som et personlig forhold som er taushetsbelagt også i forvaltningsloven.

Taushetsplikten gjelder også mellom kollegaer på samme kontor. Opplysningene kan bare deles når det er tjenestemessig behov for det. Det vil si at mottakeren trenger det i arbeidet sitt. Arbeidet kan også være faglig veiledning av den som har ansvaret for saken el. Nysgjærighet og sladring er imidlertid ikke lov. Dette prinsippet gjelder for øvrig for all behandling av taushetsbelagt informasjon i forvaltningen.

Adgangen til utveksling mellom to forskjellige barnevernstjenester/kontor er jeg litt usikker på. Det vil si at jeg er usikker på om taushetsplikten skal vurderes etter bestemmelsen om utveksling av opplysninger til andre forvaltningsorgan eller om man legger til grunn at de er samme forvaltningsorgan.

Legger man til grunn at det er to forvaltningsorgan, kan opplysningene bare gis når det er nødvendig for å fremme barnevernstjenestens eller institusjonens oppgaver. Et eksempel er her opplysninger som er nødvendig for oppfølgingen av barnet, se forøvrig det de skriver om utveksling av opplysninger til andre forvaltningsorgan.

APPENDIX 16

Interview with Patchwork, Kirsty Elderton, E-mail 11.05.2015

Questions:

- 1) Have you experienced any thoughts about confidentiality issues when designing this program, from other actors?
- 2) What do the families and children say about this?
- 3) And have you experienced any proofs that the work with the children has improved after Patchwork?

1) Sharing information

This varies from place to place, but in general there are provisions in legislation to share information about a child or client when it is in the interest of the child or the family to do so. This type of provision usually exists in either health legislation or children and families legislation. Of course none of this replaces consent from clients. In my experience practitioners who work in this space usually have an ethical stance that means they would get consent from a client before sharing any of their data.

- 2) What do children and families say about this?

Mostly children and families think

and expect practitioners from different organisations to be sharing information and working together in their best interests. And are often surprised when they aren't. Of course there are some clients who are more concerned or very deliberately want to keep some practitioners away from others. Our position would be that sharing of information should always be done with the informing the client as best practice.

3. Proof that Patchwork works

Yes we have evidence that patchwork:

- saves practitioners time in finding other practitioners
- that just by having Patchwork change and culture of information sharing is challenged and changes
- that Patchwork can help at transition points in a clients life by adding and handing over to whoever comes next (from kindergarten to primary school for example) workers can invite the next worker in and have a handover conversation speeding up the child getting the support they need.

APPENDIX 17

Interview with Simon Clatworthy, Email, 28.05.2015

To me, one of the key aspects of Service Design is the actor collaboration that is necessary to deliver an offering. Usually the focus is the end-user experience, but to achieve that, the employees, and design for the employees can be 90% of the service design work. If you look at the Cancer screening project, the magic there (if you want to use that word) was all to do with the employees, particularly getting the employees to work together to give the right experience to the end-user. I guess the same parallel can be used for Barnevernvakten - the end users are the children and the parents, but the employees are the ones that collaborate to do that. They are then supported by technology, processes and procedures (all of which can be designed).

So, as a service designer you are designing together with and for the employees, and you are designing with and for the end-users. You may also in some situations be designing together with and for the politicians in some cases, since the perfect solution may require a law change.

This is why the actors part is incredibly important when working with public services - more so than commercial services. I often think of it as a mixing desk - for every project, you have to understand which mixer channel needs to be turned up to 11 - and its not always the end user.

But, no matter what, the service designer is usually preoccupied with the end-user experience (unless the mixer desk specifically turns that right down).

Just a final thought - its worthwhile thinking of actors as an ecology and a network, where the value exchange between actors is important. The value can be money, resources, knowledge or status (or something else).

There are in reality multiple value networks - the end user value network (can include family, friends, colleagues, etc) the provider internal value network - eg the organisation that provides the service provider external value networks

- can be other silos in public service
eg a collaboration between skatt
and NAV and healthcare for a
particular case
the market value networks -
competitors and their collaborations
cultural or regulatory networks -
social norms, behaviours or politics,
rules and regulations.

APPENDIX 18

Insights from workshop, 23.03.2015

OPPGAVE 1

Ulik praksis fra en barnevernvakt til den andre:

- Ulikt hvordan man håndterer saker subjektive vurderinger
- I en sak er det mange som kan involveres; politi, psykiatrisk institusjon, nettverk, osv.
- Store forskjeller på intern praksis; noen ønsker å reise ut på oppdrag alene, for andre er det helt uaktuelt
- Politiet er ikke inndelt likt som barnevernvakta - samarbeider ofte med flere barnevernvaktområder

Behov og ønsker:

- Absolutt alt må loggføres – uavh. av alvorlighetsgrad
- Familiesak med vold, akuttsaker og historikk i BV gjør at man velger å dra ut
- Behov for å se informasjon fra barnevernet
- Nettverk viktig: venner, familie, "offisielle personer" - visuell fremstilling?
- Flere områder har tilgang til politiloggen - uklart om dette er lovlig
- Behov for å ta med portabel printer ut på avtaler
- Krever signatur fra jurist? Undersøk

dette nærmere

o Må man ha godkjenning fra jurist for tvangsvedtak?

• Har ofte veldig mye med seg ovakttelefon

o Nøkler

o Loggbok + penn

o Lader

o Samband

o Tillatelse for å slippe inn i hjem;

aktuelt når foreldrene motsetter seg dette.

o Nettverk - viktig for alle.

• Er noe de ikke har i dag.

o Også viktig med merknader til nettverket ("datter har et godt forhold til bestemor")

o Hva med klienter som ikke er i systemet allerede?

o Er hun venn med andre som er kjente for bvv/politi og som ruser seg til vanlig?

o Nettverk til et barn bør kobles på nettverk til et annet barn

o Hvem bor klienten sammen med?

Hvem har bodd der tidligere?

• Kommunikasjon med andre instanser

o Enkelt kunne sende gode

beskjeder til andre

o Tilgang til barneverntjenesten

o Hvordan får man kontakt med tolk?

Er det en tolk som har 'bakvakt'?

oHva er lovlig når det gjelder innsyn i politiets rapporter?

- Raskt kunne dokumentere viktig informasjon
- Mal for loggføring; hvem hva hvor når . Kanskje bør man ha en mal på logg?

•Tilgang til lovverk/ lovdata (SmartSkill)

- Ofte dårlig dekning på tur; Løsningen må være tilgjengelig uten internett

oAutosave

- Oversikt over beredskapshjem/ akutt plassering

•Viktig med sosiale medier

•Kobling mellom vaktdata og folkeregistreret

- Må kunne skrive med tastatur:

NB! Logitech <http://www.dinside.no/931970/test-logitech-keys-to-go>

Andre ideer

- Ønsker ofte å flytte de voksne i stedet for å flytte barnet

Annet

- Veldig få (¼) kjenner til barnevernvakta

•Mye utskiftninger i saksbehandler

- Mye psykiske problemer blant

barna

- Råd og veiledning skjer ofte ute på oppdrag

•Kanskje burde man ha digital tillatelse til å slippe inn i hjem?

- Hvordan finne tolk på kort varsel?

Gruppe 1

Behov og ønsker:

- Når det var snakk om kvinnen som var bipolar: "Hun har jo vært I denne situasjonen før, hva gjorde hun da?" De ønsker altså å se på historikk om denne situasjonen.

•Det var også viktig for de å kunne jobbe på et tastatur, ikke bare sitte på pad. Det var jo spesielt hvis de måtte vente lenge på sykehuset eller et annet sted og kanskje kunne lånt et rom å jobbet litt.

•

•Å få politiloggen inn I programmet: Når politiet ringte om en samtale skulle det gått ann å få tilsendt det de loggførte så de kunne lese videre på dette under reise.

•Det skulle også vært mulig å sende elektroniske meldinger til andre aktører. Ette var noe de gjerne kunne gjort mens de reiste. Men viktigs var det å få lesetilgang.

- "Institusjonsplasser skulle vi sett direkte i en løsning så vi slipper å ringe
- Påpekte at det å kjøre å sjekke data ikke alltid var så lett. Både fordi de kunne bli bilsyk, men også om de hadde noen i bilen så ble det helt feil å sjekke data. I forhold til det å bli bilsyk, så nevnte ei at det skulle kunne gå an å trykke på en knapp å få dette opplest i stede. Men det måtte være lett å huske å skru av denne, så ikke den sto å leste opp sensitive informasjon.

Gruppe 3

Behov og ønsker:

- Scanner
- Automatisk lagring: det er ofte problemer med nettet, skulle gjerne hatt automatisk lagring- Portabel printer i stede for elektronisk signering: hvorfor?
- Lovdata: ønsket de å lese denne underveis? De nevnte bedre søkefunksjon
- Sosiale medier- kobling: dette har jeg også hørt fra oslo
- Tablet løsning er viktigst, men mulig at noen ville foretrukket telefon også
- Passord: hva betyr dette?

- Kryptert tilkobling: politi, jurist, etc for elektronisk signering
- GAT- turnusprogram (?): kobles til og styrer tilganger. Personalverktøy, timeliste, fravær
- Dikteringsmuligheter
- Tale-til-tekst: kombinasjon av tale og tekst, lydfilene lagres i tillegg til tekst

Gruppe 2: (Oslo, Trondheim, Bergen)

Ulik praksis fra en barnevernvakt til den andre:

- Forskjell på antall på vakt - også på de store kommunene.
- Oslo : Ganske mange henvendelser ved vaktens start, men også en del utover kvelden.
- Bergen og Trondheim: Alle henvendelser er klare ved vaktens start - veldig sjelden / få underveis i vakten: Kommentar fra Kersti: Jeg tror de mente at de fikk telefonene om 'kriser' fra barnevern og politi før de gikk hjem for dagen. De sa de kunne få noen få saker underveis, men ikke mange.
- Tydelig forskjell i tilgang til politilogger etc. - Sjekk praksis
- Behov og ønsker:
- Signering og utskrift må løses

- vedtakene signeres av person som ikke er tilstede 'ute' : Kommentar Kersti: Vedtakene som fattes av barnevernvakten underskrives av politiadvokaten (e.l.) som er på vakt. Dersom de har mobile enheter og er ute på veien så vil ikke vedkommende kunne signere vedtakene - de må da innom kontoret for å få dette til. DVs at de må kunne skrive ut og få dokumentet signert og evt skanne inn en underskrevet kopi. De mener at elektronisk signering ikke vil være tilstrekkelig i disse tilfellene.

Annet:

- Ganske 'svett' ved vaktstart i Trondheim, en vakt som overlapper til seks.
- Vanskelig å sette tidsestimat ved start - avhenger veldig av om man må plassere eller finne en i nettverket.
- De forutsatte under oppgaven at all funksjonalitet de hadde spesifisert var implementert i den mobile løsningen, spesielt tilgang til barneverntjenesten
- Alle disse BVV hadde i dag tilgang til å logge inn i barnevernsystemet

INSIGHTS OPPGAVE 2

GRUPPER:

- 1.Romerike x2/Vestfold x 1/ Oppland/Hedemark x 1
- 2.Asker og Bærum: Ann Maiken og Alexander
- 3.Drammen: Gunn og Kristiansand: Erlend
- 4.Stavanger: Randi og Cecilie
- 5.Trondheim: Berit Skauge / Ålesund: Vivian Dyb
- 6.Bergen/Trondheim
- 7.Oslo: Aino, Younas og Amir
- 8.Sandnes: Marie Theree/Steinskjer og omegn: Kathinka
- 9.Follo: Hildegunn/Indre Østfold: Roger
- 10.Ukjent eier:

Ulik praksis fra en barnevernvakt til den andre:

- Trondheim og Ålesund og Bergen/ Trondheim mener alle at man må ha en god og oversiktlig logg. Men de er uenige i om at det er fordi andre kan lese seg opp hva som har skjedd på jobb. Noen mener det er viktig , andre mener at det har de ikke tid til.
- Trondheim/Ålesund og AskerBærum mener at folk ikke skal

først kontakte politiet og så de, mens Bergen/Trondheim er uenige og mener politiet bør bli kontaktet først og så satt over til de.

Behov og ønsker:

- Bakgrunnsinfo er viktig for å sjekke informasjon når de drar ut, ikke bare for å lage rapporten. Follo/Indre Østfold sa at det ikke er så viktig for selve loggføringen

- Trondheim/Ålesund/Bergen kunne godt tenkt seg å skrevet rapporter utenfor kontoret.

- Et samarbeid med uteseksjonen hvor de kan få bilde og beskrivelse av barnet om det er savnet, er interessant for både AskerBærum, Trondheim, Ålesund og Bergen

- Trondheim og Bergen mener det er svært viktig å loggføre, enten på kontoret eller hjemme, og mener at man skal skrive slik at de neste som kommer på jobb er oppdatert.

- Follo/Indre Østfold, Trondheim/Ålesundmener det er viktig å vite ekstra informasjon som allergier, sykdom, om barnet er vegetarianer. Navnet på saksbehandleren til barnet ikke like viktig. Bergen/Trondheim mener ikke noe av dette er spesielt viktig.

- AskerBærum og Oslo mener at rapportene må låses etter de er skrevet

- Drammen, AskerBærum og Oslo sier alle at det er viktig å kunne sende post kryptert gjennom vaktdata. De peker også på dette med elektronisk signering.

- AskerBærum og Drammen ser ikke poenget med å sende dagrapporter med oversikt over alle saker barnevernvakten har vært i kontakt med det siste døgne, dirkete til mobilenhet. Oslo mener derimot dette er viktig.

- Alle mener at det er viktig at vaktdata har rettskrivingsprogram

- Det er et ønske om et tettere samarbeid med psykiatri og lege både fra Romerike og Follo/indre Østfold

- Bergen/Trondheim peker på det at vedtak burde kunne skrives dirkete i vaktdata og ikke i et eksternt Word dokument

- Mange mener det er viktig å kopiere sak på søsken på en enkel måte uten å klippe og lime, og Stavanger mener det skal være en link mellom folkeregisteret og fagsystmet.

- Follo mener det er viktig å kunne

skrive ut telefonlisten i vaktdata fra andre barneverntjenester

- Man må kunne søke på både foreldre og steforeldre for å få opp informasjon om et barn. Ulike søkekriterier er viktig i vaktdata, det er ikke alltid man har mye informasjon
- Sandnes og Stavanger mener det er viktig å kunne scanne inn bilde eller pass og legge informasjon inn på barnet
- Flere mener at barnevernet sitt program og barnevernvakten sitt program burde ligne, men barnevernvakten må være mer tilpasset akutt-jobbing
- Stavanger peker på at statistikk er viktig , ikke for det enkelte barnet, men det har stor betydning for driften (åpningstider, bemanning, fagutvikling, kompetanseutvikling etc). Statistikk lages ofte etter eksempel kategorisering av sak, så denne må være riktig.
- Flere syns det var interessant med bruk av chat som meldings-media, men de peker på at de ikke har ressurser til dette i dag.
- Mobil løsning må også inneholde informasjon om post ut/inn på barnet

- Stavanger har stor tro på å få oversikt over bruk av tid på hver enkelt sak, mens Sandnes ser ikke nytten av dette

Andre ideer:

- Sandnes/Steinskjer og omegn og Follo/Indre Østfold mener det ikke er så viktig å få informasjon fra andre kommuner lengre unna, men Oslo peker på et nasjonalt sokrates
- AskerBærum og Drammen og Oslo mener det hadde vært lurt å koble innringers telefonnummer opp mot vaktdata så saken på telefonnummret(barnet)kom dirkete opp på skjermen
- Romerike/Vestfold / OpplandHedemark mener det ikke er viktig å være der barn er , eks på på sosiale medier. Follo/Indre Østfold er uenige

Annet:

- Bergen/Trondheim, Trondheim/ Ålesundmener det er viktig at saksbehandler blir koblet på saken fort, tidlig neste dag (på hverdager)
- AskerBærum, Drammen og Oslo sier det ikke er så viktig å få vite skole eller barnehage på barnet gjennom et program for å

akkutt plassere det nærmere det det er kjent med, for dette finner de ut i samtaler med familien likevel

- Oslo og Drammen faxer selv over saker til fylkesnemda og barnevern og ringer når det er saker som trenger umiddelbar oppfølging
- Både askerBærum , Oslo og Drammen mener at kategoriseringen i vaktdata idag er vanskelig. Mye havner i "Annet"
- De var enig om at det er viktig å ikke ha med seg for mye ut, noen ganger må de løpe
- Det virker som om det ikke er så viktig for barnevernvakta det at meldere ikke for oppfølging på bekymringsmeldingen. Noen mener det ikke er deres jobb

•Om en slår seg vrang, ta henne med ut på gangen og prøv å få ideer fra henne på tomannshånd. Ofte har de masse å komme med men er dårlig til å jobbe på denne måten

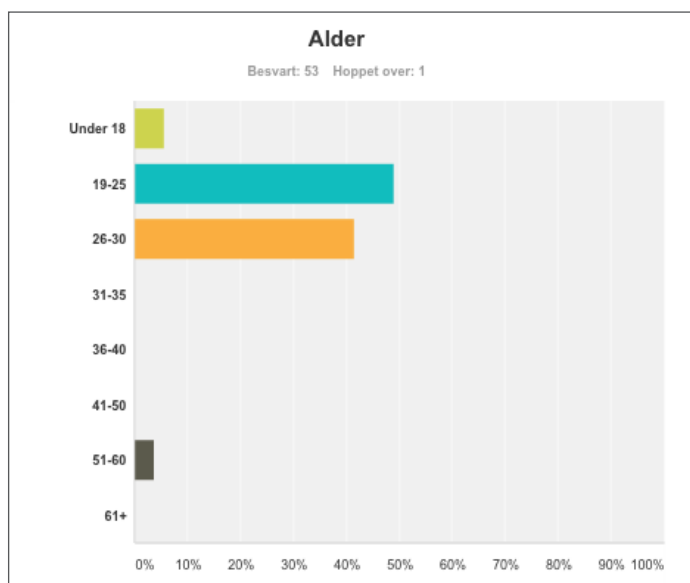
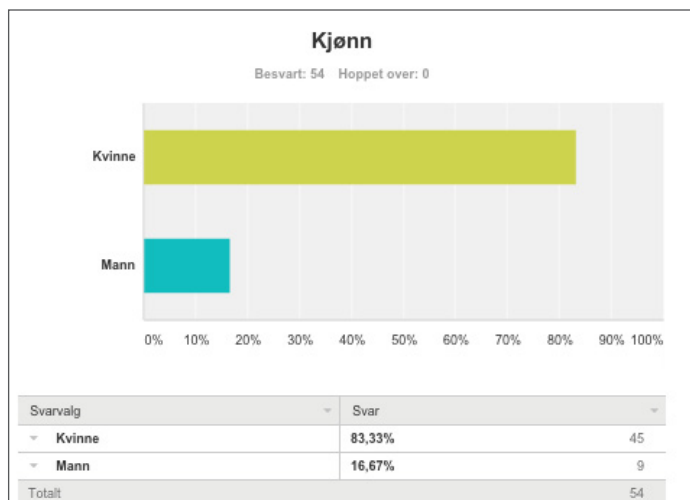
•Ha et kort foredrag om å jobbe på den måten vi gjør det, FØR workshopene begynner. Da skjønner de at det er veldig viktig å tenke utenfor boksen å få kartlagt alt. Be de skrive ned abuslutt alt eller ta gode notater selv.

Ellers litt tanker om workshop:

- Kunne med fordel hatt færre grupper, og sittet med en gruppe hele tiden for å ta gode notater og spurt gode spørsmål.
- Lengden på oppgavene var ok, men trengte kanskje bare en oppgave siden dagen ble som den ble
- Viktig med god informasjon i forkant så de vet hva de går til

APPENDIX 19

Survey

Yrke?

Besvart: 53 Hoppet over: 1

Svar (53) Tekstanalyse Mine kategorier

Kategoriser som ... Filtre etter kategori

Viser 53 svar

Student

31.05.2015 10:43 [Se respondentenes svar](#)

Student

31.05.2015 10:30 [Se respondentenes svar](#)

Arkitekt

31.05.2015 10:06 [Se respondentenes svar](#)

Arkitekt

31.05.2015 09:23 [Se respondentenes svar](#)

Arkitekt

19.03.2015 20:02 [Se respondentenes svar](#)

Journalist

19.03.2015 10:28 [Se respondentenes svar](#)

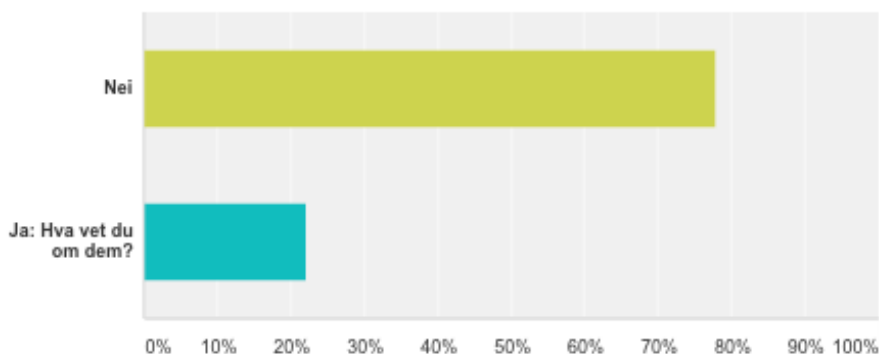
Ingeniør

19.03.2015 09:06 [Se respondentenes svar](#)

Arkitekt

Vet du hvem barnevernvakta er, og hva de gjør?

Besvart: 54 Hoppet over: 0

Svarvalg	Svar
Nei	77,78% 42
Ja: Hva vet du om dem?	22,22% 12

Svar (12)
Tekstanalyse
Mine kategorier

Kategoriser som ...
Filtrer etter kategori
Søk etter svar

Viser 12 svar

Barneverntjeneste i helgen/ fridager

31.05.2015 23:01 [Se respondentenes svar](#)

Telefonvakt som tar i mot bekymringsmeldninger

31.05.2015 12:52 [Se respondentenes svar](#)

Delen av barnevernet som tar hånd om krisesituasjoner

31.05.2015 12:42 [Se respondentenes svar](#)

En organisasjon som ser til at barn har ett bra i hjemmet.

31.05.2015 11:57 [Se respondentenes svar](#)

Lite

31.05.2015 11:06 [Se respondentenes svar](#)

Drar ut til barn ved akutt krise

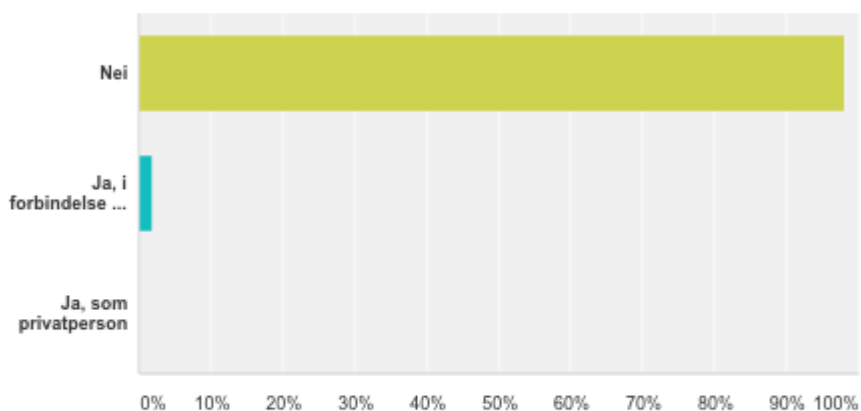
19.03.2015 20:02 [Se respondentenes svar](#)

Tror det er en telefontjeneste

12.03.2015 18:19 [Se respondentenes svar](#)

Har du noen gang meldt inn saker til barnevernet?

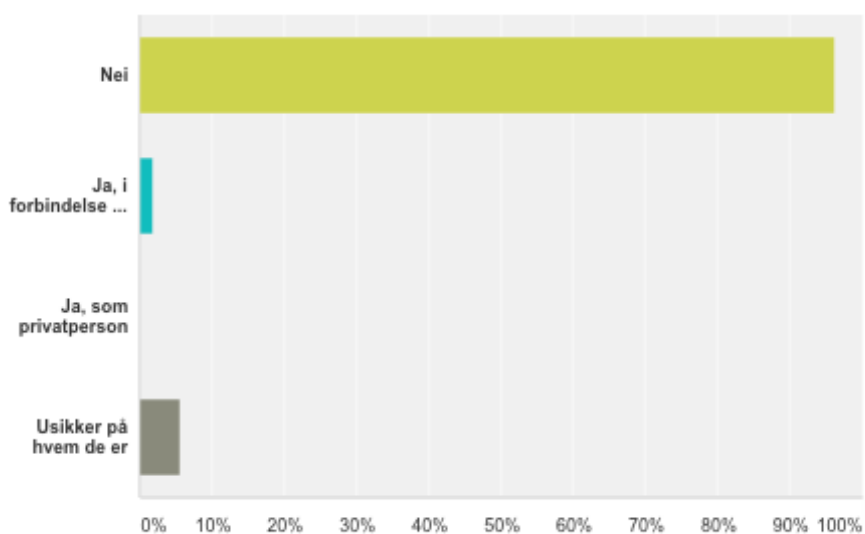
Besvart: 53 Hoppet over: 1

Svarvalg	Svar
Nei	98,11% 52
Ja, i forbindelse med jobb	1,89% 1
Ja, som privatperson	0,00% 0
Totalt antall respondenter: 53	

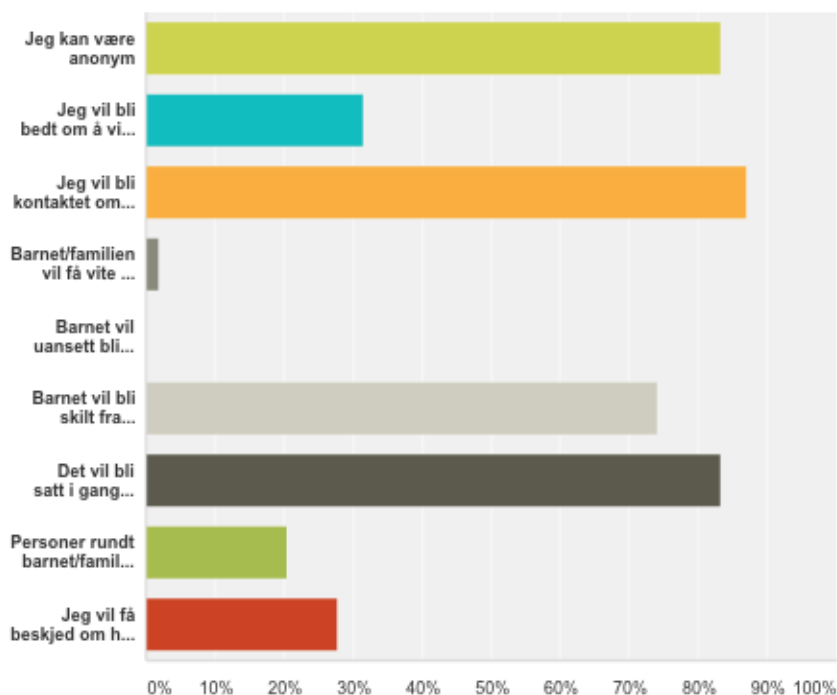
Har du noen gang meldt inn saker til barnevernvakta?

Besvart: 54 Hoppet over: 0

Hva tror du skjer om du melder inn saker (Gjerne kryss av flere en et svar):

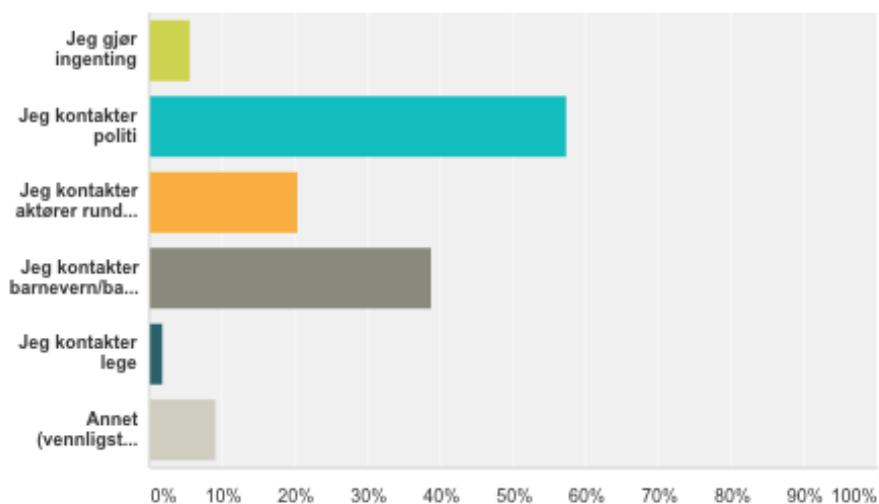
Besvart: 54 Hoppet over: 0

Svarvalg	Svar
▼ Jeg kan være anonym	83,33% 45
▼ Jeg vil bli bedt om å vitne i en eventuell rettsak	31,48% 17
▼ Jeg vil bli kontaktet om det er nødvendig med mer informasjon	87,04% 47
▼ Barnet/familien vil få vite at det er jeg som har meldt ifra	1,85% 1
▼ Barnet vil uansett bli skilt fra familien inntil videre mens undersøkelser pågår	0,00% 0
▼ Barnet vil bli skilt fra familien bare om det er helt nødvendig	74,07% 40
▼ Det vil bli satt i gang undersøkelser på familien/barnet	83,33% 45
▼ Personer rundt barnet/familien vil få beskjed om saken	20,37% 11
▼ Jeg vil få beskjed om hva som vil skje med situasjonen	27,78% 15

Du har over tid sett at nabogutten ikke har det godt hos sin familie. Denne kvelden er det spesielt mye bråk fra huset. Hva gjør du?

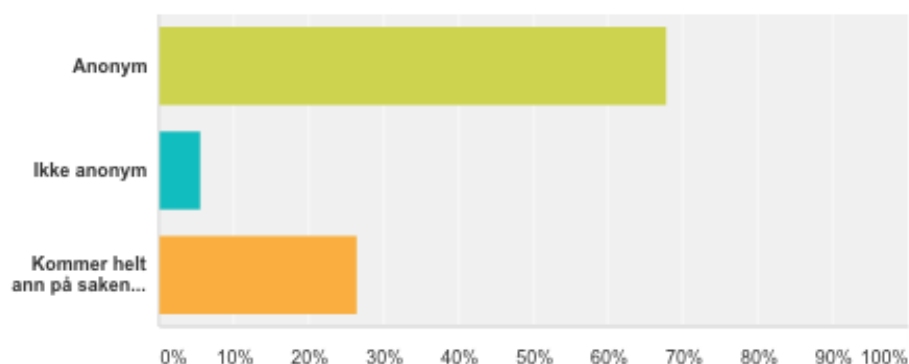
Besvart: 54 Hoppet over: 0

Svarvalg	Svar
▼ Jeg gjør ingenting	5,56% 3
▼ Jeg kontakter politi	57,41% 31
▼ Jeg kontakter aktører rundt gutten dagen etter eller senere (skole, barnehage, jobb, venner, fotballtrener etc.)	20,37% 11
▼ Jeg kontakter barnevern/barnevernvakt	38,89% 21
▼ Jeg kontakter lege	1,85% 1
▼ Annet (vennligst spesifiser):	Svar 9,26% 5
Totalt antall respondenter: 54	

Hvis du kunne valgt selv, ville du helst vært anonym om du valgte å melde inn en sak på et barn?

Besvart: 53 Hoppet over: 1

Svarvalg	Svar
Anonym	67,92% 36
Ikke anonym	5,66% 3
Kommer helt ann på saken. Forklar:	26,42% 14

Svar (14)

Tekstanalyse

Mine kategorier

Kategoriser som ...

Filtrer etter kategori

Søk etter svar

Viser 14 svar

01.06.2015 12:04 [Se respondentenes svar](#)

Anonym om jeg ikke kjenner barnet

31.05.2015 23:01 [Se respondentenes svar](#)

Hvor alvorlig anklagen er, og hvor godt forhold jeg har til familien

31.05.2015 10:30 [Se respondentenes svar](#)

Kommer an på min relasjon til barnet

16.03.2015 22:35 [Se respondentenes svar](#)

Anonym ift til familien det gjelder, men tenker at offentlige organer burde ha tilgang til hvem jeg er.

16.03.2015 09:30 [Se respondentenes svar](#)

Er man anonym kan man ikke få vite hva som skjer med situasjonen /evt hjelpe videre med mer informasjon. Fordelen ved å være anonym er at ikke familien kan "hevne" seg på noe vis.

13.03.2015 19:23 [Se respondentenes svar](#)

I en del tilfeller kan det være greit å beholde en ok relasjon til f.eks. nabo etter at man har gjort henvendelsen og man vil ikke fremstå som den skyldige.

12.03.2015 18:19 [Se respondentenes svar](#)

anonym som privatperson, ikke som lege

11.03.2015 20:13 [Se respondentenes svar](#)

jeg ville valgt å være anonym hvis jeg visste at dette ville få alvorlige konsekvenser for min egen familie.

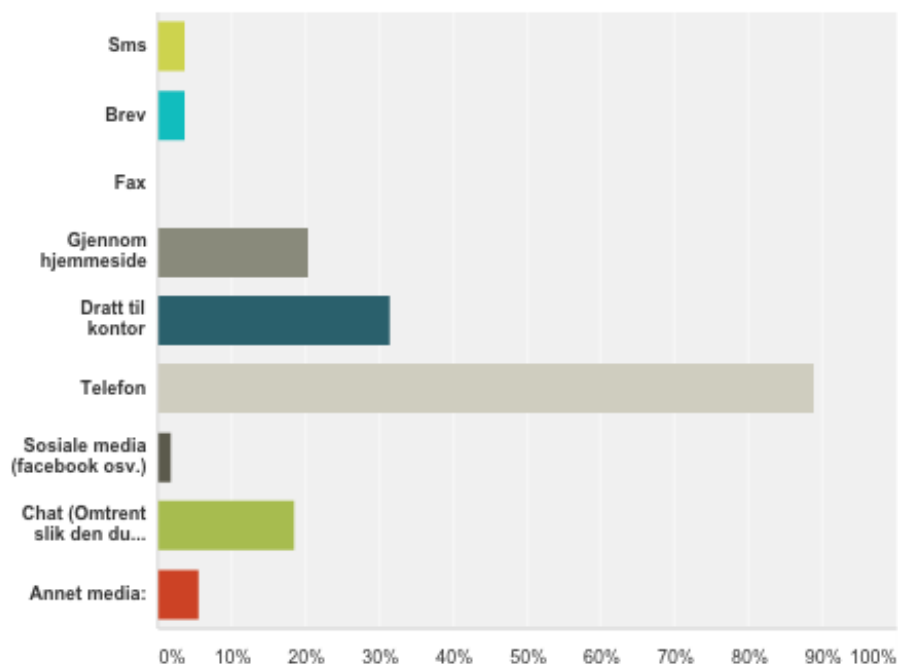
11.03.2015 12:52 [Se respondentenes svar](#)

anonyme brukere kan misbrukes, aka net troll

11.03.2015 11:47 [Se respondentenes svar](#)

Hvordan ville du meldt inn saken?

Besvart: 54 Hoppet over: 0

Svarvalg	Svar	
▼ Sms	3,70%	2
▼ Brev	3,70%	2
▼ Fax	0,00%	0
▼ Gjennom hjemmeside	20,37%	11
▼ Dratt til kontor	31,48%	17
▼ Telefon	88,89%	48
▼ Sosiale media (facebook osv.)	1,85%	1
▼ Chat (Omtrent slik den du ofte finner i netbank)	18,52%	10
▼ Annet media:	Svar 5,56%	3
Totalt antall respondenter: 54		

